

Onsdag den 30. januar 2013 (D)

1

53. møde

Onsdag den 30. januar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at VK-regeringens efterlønsreform har været nødvendig for Danmark og dansk økonomi, jf. statsministerens udtalelser om reformamok på World Economic Forums årsmøde i Davos?

(Spm. nr. S 959).

2) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at VK-regeringens dagpengereform har været nødvendig for Danmark og dansk økonomi?

(Spm. nr. S 960).

3) Til statsministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at hun gik til valg på ikke at gennemføre den efterlønsreform, der blev aftalt mellem V, KF, DF og RV, og uddybe, hvorledes det harmonerer med statsministerens udtalelser om reformamok på World Economic Forums årsmøde i Davos?

(Spm. nr. S 961).

4) Til statsministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at hun gik til valg på at rulle dagpengereformen tilbage?

(Spm. nr. S 962).

5) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er regeringens holdning til den britiske premierminister, David Camerons, længe ventede tale om forholdet mellem Storbritannien og EU, og er statsministeren indstillet på, at regeringen følger de kommende forhandlinger mellem den britiske regering og EU tæt, med det formål at vurdere, om Danmark kan have gavn af at overveje samme model som Storbritannien?

(Spm. nr. S 963).

6) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan statsministeren oplyse, hvordan den danske regering vil stille sig i forhold til det britiske ønske om en mindre vidtgående tilknytning til EU, og om regeringen vil være åben for, at andre eksisterende medlemslande kan få lignende aftaler med EU om en mindre vidtgående tilknytning?

(Spm. nr. S 964).

7) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvorfor vælger den danske regering at implementere EU's tredje kørekortdirektiv meget mere restriktivt, end man gør i de fleste andre EU-lande?

(Spm. nr. S 861 (omtrykt). Medspørger: Jørn Dohrmann (DF)).

8) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren ikke bange for, at implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv vil have negative konsekvenser for færdselssikkerheden, når 16-årige eksempelvis kan tage motorcykelkørekort i Tyskland eller Sverige?

(Spm. nr. S 862 (omtrykt). Medspørger: Jørn Dohrmann (DF)).

9) Til justitsministeren af:

Merete Riisager (LA):

Støtter ministeren, at »pressenævn skal have reelle håndhævelsesbeføjelser, såsom bøder, pålagt trykning eller offentliggørelse af undskyldninger eller fjernelse af journalistisk status«, som et EU-udvalg med deltagelse af en tidligere tysk udenrigsminister og Letlands tidligere præsident ifølge, www.journalisten.dk's artikel, »EU-udvalg vil have magt til at fyre journalister«, af 22. januar 2013 har anbefalet?

(Spm. nr. S 954 (omtrykt)).

10) Til skatteministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at en vejbenyttelsesafgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr. vil medvirke til jobskabelse i den danske transportbranche og det øvrige erhvervsliv, eller vil den modvirke jobskabelse i den danske transportbranche og det øvrige erhvervsliv?

(Spm. nr. S 955 (omtrykt)).

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til afgrænsningscirkulæret mellem behandlingsredskaber og hjælpemidler, og vil ministeren tage initiativ til at revidere cirkulæret med henblik på at præcisere cirkulæret?

(Spm. nr. S 920 (omtrykt)).

Kl. 13:00 Lovforslag nr. L 131 (Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Konkurskarantæne)).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Finansministeren (Bjarne Fog Corydon):

Lovforslag nr. L 116 (Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2012) og

Lovforslag nr. L 122 (Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2013).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 123 (Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 124 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om digital indberetningsløsning til brug for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om refusion af sygedagpenge og dagpenge efter barselloven, lov om sygedagpenge og barselloven. (Digital kommunikation om tilskudsordninger m.v)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 125 (Forslag til lov om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 126 (Forslag til lov om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed. (Revisors uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 127 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme samt gennemførelse af den tredje og fjerde tillægsprotokol til den europæiske konvention om udlevering m.v)),

Lovforslag nr. L 128 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktionssystemet for overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet og forhøjelse af gebyrer for udstedelse af kørekort m.v)),

Lovforslag nr. L 129 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte)),

Lovforslag nr. L 130 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen)) og

Marie Krarup (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 24 (Hvad kan regeringen oplyse om Danmarks brug af droner og om Danmarks bidrag til alliancepartners brug af droner imod terrorister, samt om Danmark kan og skal deltage ved eliminering af terrorister, der er en trussel mod Danmarks og vestens sikkerhed?).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget beskæftigelsesministeren og transportministeren.

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spillere:

Louise Schack Elholm (V)

Martin Henriksen (DF)

Christian Juhl (EL)

René Christensen (DF)

Til transportministeren er anmeldt følgende spillere:

Kristian Pihl Lorentzen (V)

Kim Christiansen (DF)

Henning Hyllested (EL)

Mette Bock (LA)

Flemming Damgaard Larsen (V)

Hans Christian Schmidt (V)

Jan E. Jørgensen (V)

Karsten Nonbo (V)

Louise Schack Elholm (V)

Det siger sig selv, at vi ikke kan nå alle dem, der er anmeldt til transportministeren, men vi håber at nå 4-5 stykker.

Er der flere, der ønsker at melde sig?

Nej, det kan næsten ikke betale sig.

I første runde har spiller og minister begge op til 2 minutters talletid, og derefter følger to runder, hvor spiller og minister hver gang har 1 minuts talletid.

Det første spørgsmål til beskæftigelsesministeren er af fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 77

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er nok snart ved at være 1 års tid siden, at vi første gang begyndte at diskutere det her med offentlige ydelser, og om folk vil tage et arbejde. Det var sagerne med kontanthjælps-Carina, dovne Robert og sådan nogle, der fik hele diskussionen i gang.

Dengang sagde ministeren, at danskerne skulle leve op til ret og pligt. Og det her med ret og pligt synes jeg er en smule udefinerbart, for hvad er pligten for danskere, der gerne vil leve op til deres forpligtelser? Hvor langt skal de gå? Hvad skal de helt specifikt? Altså, jeg har ikke set, at ministeren er kommet med et udspil, der præciserer, hvad pligten er for de her danskere.

Så vil ministeren være sød at konkretisere, hvad det er, danskerne har pligt til?

Kl. 13:06

Kl. 13:03

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak, det vil jeg meget gerne. Jeg vil måske starte med at sige, at det er lidt ærgerligt, hvis der er folketingsmedlemmer, der ikke kender til de pligter, der følger af at modtage en offentlig ydelse i Danmark. For det er jo grundlaget for det sociale sikkerhedsnet, vi har i Danmark. Ligesom man har rettigheder til at kunne opnå mulighed for adgang til forsørgelse, hvis ikke man kan forsørge sig selv og sine, følger der også nogle meget klare pligter med, men pligterne er jo defineret meget, meget skarpt, i forhold til hvad det er for en ydelse man modtager.

Hvis man eksempelvis modtager dagpenge, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og alt afhængig af, hvilken a-kasse man er tilknyttet, følger der nogle konkrete regler for præcis den erhvervsgruppe, man er forsikret i. Er man kontanthjælpsmodtager, ja, så har man ret til at blive forsørget, men man har også pligt til, hvis man er arbejdsmarkedsparat, at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man modtager sygedagpenge, har man ret til forsørgelse, fordi man i en periode ikke kan forsørge sig selv, fordi man er syg. Omvendt har man f.eks. pligt til selv at bidrage til, at man enten bliver helbredt eller kan få håndteret det sygdomsforløb, man er i gang med.

Lige gyldigt hvilken ydelse vi kigger på, gælder der nogle rettigheder, og der gælder nogle pligter. Jeg synes ikke, at ret og pligt er svært at definere eller forstå. For mig er det et af de allerstærkeste værdisæt, som ikke alene det sociale sikkerhedsnet, men Danmark som samfund hviler på. Sådan har det heldigvis været i en årrække; sådan bør det også være fremadrettet.

Der er ikke nogen tvivl om, at der er nogle, der har sværere ved at håndtere den værdi og leve op til den værdi, men værdien er stærk i sig selv, og det, der så er den politiske opgave, er selvfølgelig at sikre, at der hele tiden er en lovgivning, der understøtter både ret og pligt. Og der bliver en kommende reform af kontanthjælpssystemet selvfølgelig også afgørende.

Kl. 13:05

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:05

Louise Schack Elholm (V):

Det lyder meget fint, men problemet er jo bare, om det bliver udmøntet. Bliver det udmøntet, at man skal leve op til det krav at stå til rådighed for arbejdsmarkedet? Skal man stå til rådighed for job, som ikke passer til ens uddannelsesniveau? Altså, hvis man er uddannet akademiker, skal man så tage et job som postbud eller butiksansat, og bliver det håndhævet? Det er jo det, der også er spørgsmålet.

Vi ved jo, at der sker en markant forringelse af sandsynligheden for, at folk kommer i arbejde, når de har været ledige i mere end 1 ½ år. Derfor er det meget vigtigt, at folk rent faktisk så også kommer i gang, rent faktisk står til rådighed. Så er ministeren sikker på, at alle jobcentre i Danmark har forstået, at når man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, gælder det ikke kun job på ens eget uddannelsesniveau, men også andre job, fordi det simpelt hen har en betydning for sandsynligheden for, at man kommer i arbejde igen?

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt, at jo længere tid man går arbejdsløs, jo større er sandsynligheden også for, at det i sig selv kan komme til at blive en barriere for, at man kan vende tilbage til arbejdsmarkedet eller træde ind på arbejdsmarkedet i det hele taget. Derfor er regeringens holdning klar: Bliver man bragt eller bringer man sig selv i en situation, hvor det desværre er arbejdsløshed, der kommer til at være dominerende i en periode, skal man gøre alt, hvad man overhovedet kan, for at bringe sig ud af den situation. Det er vigtigt for den enkelte, det er vigtigt for vores arbejdsmarked, og det er vigtigt for vores samfundsøkonomi. Og alle de indsatser, vi laver i beskæftigelsessystemet, skal jo understøtte, at mennesker så hurtigt som overhovedet muligt vender tilbage til arbejdet.

Jeg skal måske rette en enkelt ting, og det er, at rådighedsvurderingen, når man er forsikret ledig, altså dagpengemodtager, ligger hos a-kasserne. Det er a-kasserne, der har ansvaret for at sikre, at den borger, der modtager dagpenge, rent faktisk står til rådighed for arbejdsmarkedet. Og jeg vil til enhver tid være villig til at diskutere, om de rådighedsregler, der er, er de rigtige, og om de overholdes alle steder. Men det er altså a-kasserne, der har ansvaret for rådighedsvurderingen i Danmark.

Kl. 13:07

Formanden:

Sidste spørgsmål fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:07

Louise Schack Elholm (V):

Så lad mig præcisere: Er ministeren overbevist om, at alle a-kasser sikrer, at man står til rådighed, uafhængigt af hvilket job det er, man får tilbudt? Altså, skal man som cand.merc. eller cand.scient.pol. tage et job som postbud, fordi man ikke umiddelbart her og nu kan finde andre jobs? Er alle a-kasser indstillet på det? For ellers kan jeg jo godt undre mig over, at der stadig er så mange job i Danmark, som det er umuligt for os at få besat. Der kommer stadig væk masser af folk fra andre lande og tager jobbene i Danmark, og det er der jo en årsag til. Det er jo, fordi der er en gruppe, der alligevel ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Der må jo være en eller anden accept et eller andet sted i systemet. Så er ministeren sikker på, at alle a-kasserne har forstået, at man skal stå til rådighed, uanset hvad det er for et job, man får mulighed for at tage?

Kl. 13:08

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke nogen grund til at sætte spørgsmålstejn ved, om de a-kasser, der er i Danmark, kender den danske lovgivning. Der føres et ret skarpt tilsyn med a-kasserne, hvori det sådan set ret tydeligt fremgår, at fejlmargenen er forholdsvis lav, og det er sådan set positivt nok.

Så jeg tror, man i virkeligheden skal kigge et andet sted hen, og det er, om vores beskæftigelsespolitik under et fungerer, som den skal. Det tror jeg selvfølgelig ikke alene hænger sammen med det, der foregår i a-kasser, det, der foregår i jobcentre, men mon ikke også, det har en sammenhæng med den bagvedliggende lovgivning, der ligger til grund for vores samlede beskæftigelsespolitik? Eksempelvis er det at kunne anvise et job som myndighed, hvad enten det er a-kasse eller jobcenter, stort set taget ud af beskæftigelsespolitikken; det forsvandt under den tidligere regerings beskæftigelsespolitik, for

der blev fokus meget rettet mod den enkelte ledige. Noget af det, jeg kan konstatere, og som jeg i øvrigt lytter mig til der er opbakning til, både fra erhvervslivet, virksomhederne, kommunerne, a-kasserne, er, at vi får skabt en meget stærkere sammenhæng mellem det, der sker på de danske virksomheder, og det, der sker i beskæftigelsesindsatsen, for de to ting er blevet alt for løsrevet i forhold til hinanden.

Kl. 13:09

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til beskæftigelsesministeren er af hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 78**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Det seneste år er der kommet 15 pct. flere østarbejdere til Danmark, sådan at der i tredje kvartal i 2012 var registreret 54.523 beskæftigede fra ti østeuropæiske lande. Anser ministeren det for at være et problem?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Hver eneste gang, der kommer en lønmodtager eller en selvstændig fra et andet land til Danmark, som underbetales, som ikke overholder landets love og regler, som ikke er omgivet af det arbejdsmiljø, som man skal være omgivet af, når man arbejder i Danmark, anser jeg det for at være et problem.

Jeg anser det derimod ikke for at være et problem, at arbejdskraften i Danmark og i Europa er mobil. Jeg mener, at både det danske arbejdsmarked og det europæiske arbejdsmarked drager stor nytte af, at mennesker kan flytte sig, at der er nogle, der har lyst til at flytte sig og få udvidet deres horisont. Vi drager nytte af, at danskere rejser ud, lærer noget andre steder fra, får tilspidset deres kompetencer, kommer tilbage og kan være en værdifuld arbejdskraft på det danske arbejdsmarked, ligesom danske virksomheder, fordi de stort set alle sammen konkurrerer på et globalt marked, drager utrolig stor nytte af at kunne tiltrække arbejdskraft udefra.

Derfor er det afgørende ikke så meget, om der kommer arbejdskraft hertil udefra. Det afgørende er, om der er social dumping på det danske arbejdsmarked, om vi har et regelsæt, om vi fører en kontrol og kan give sanktioner, der sikrer, at den måde, som det danske arbejdsmarked fungerer på, er på ordnede vilkår.

Der er jeg glad for, at vi i den her regering sammen med Enhedslisten har opprioriteret indsatsen imod social dumping i det omfang, som vi har, fordi tingene havde fået lov til at udvikle sig over en årrække, så vi har set eksempler på et arbejdsmarked, ingen kan være bekendt i Danmark.

Kl. 13:11

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:11

Martin Henriksen (DF):

Det var et meget langt svar på et forholdsvis kort spørgsmål. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, om det skal forstås på den måde, at hvis der kommer østeuropæisk arbejdskraft til Danmark og de lovligt udkonkurrerer dansk arbejdskraft, sådan at danskere enten ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet eller bliver presset ud af ar-

bejdsmarkedet og dermed kommer over på offentlig forsørgelse, så er det i orden.

Det er i orden, at der kommer udenlandsk arbejdskraft, så længe de overholder lovene, og så ser man fra ministerens side bort fra, at lovene sådan set giver mulighed for, at der lovligt kan finde social dumping sted. Man kan jo også være i Danmark ganske lovligt og stadig væk have en meget lav timeløn, og den timeløn vil så kunne gøre, at man vil udkonkurrere de danskere, som ellers ville være i det erhverv. Anser ministeren det for at være et problem?

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver nødt til at understrege, at vi har ikke lovgivning i Danmark, der vedrører løn. Det er med god grund, at vores arbejdsmarked er indrettet sådan. Det er jo, fordi vi har valgt igennem generationer at læne os op ad en arbejdsmarkedsmodel, der hviler på det grundlæggende princip, at arbejdsmarkedets parter er de rigtige til at fastsætte lønnen i Danmark. Så det er ikke rigtigt, at vi har lovgivning i Danmark, der vedrører lønsspørgsmål. Det er et overenskomst-sansliggende i Danmark.

Samtidig er der ikke nogen tvivl om, at det, at vi er en del af det indre marked, arbejdskraftens fri bevægelighed, sætter os under pres i Danmark, netop fordi den danske model adskiller sig så markant fra en række andre arbejdsmarkedsmodeller. Det er det, der gør, at vi hele tiden skal være oppe på beatet i forhold til at få bekæmpet nogle af de problemer, der følger af, at arbejdskraften kan flytte sig.

Jeg vil bare gerne advare imod, at man gør arbejdskraften til problemet. Jeg vil hellere have, at vi retter fokus derhen, hvor problemerne er, nemlig i den forstand, at der er arbejdsgivere, både udenlandske og danske, der udnytter udenlandsk arbejdskraft, som omgår reglerne, som ikke betaler skat, og som i øvrigt svindler. Det skal der sættes hårdt ind over for.

Kl. 13:13

Formanden:

Sidste spørgsmål fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:13

Martin Henriksen (DF):

Netop fordi lønninger ikke er reguleret ved lovgivning, er der jo mulighed for, at man lovligt kan komme ind i Danmark og så f.eks. udkonkurrere danskere på lønnen. Jeg siger ikke, at man så skal indføre en mindsteløn ved lovgivning. Jeg siger bare, at her er der et problem, og jeg vil sådan set godt have, at ministeren, i stedet for at komme med de her meget, meget lange svar, sådan set forholder sig til, om regeringen og ministeren mener, at det er et problem, eller om det ikke er et problem. For der kommer nogle østarbejdere til Danmark og udkonkurrerer danskere fuldt lovligt, og man kan jo godt gå imod den udvikling uden at indføre en mindsteløn ved lov. Det kan man jo gøre, ved at man f.eks. siger, at lønniveauet i det land, hvor arbejdskraften kommer fra, skal være oppe på samme niveau, som der er i Danmark, før man tillader arbejdskraften at komme til Danmark. Det var en mulighed, en vej at gå. Mit sidste spørgsmål er sådan set det samme. Jeg vil godt have at vide, om ministeren synes, at vi står med et problem, en udfordring her, fordi det synes jeg faktisk er svært at finde ud af om ministeren mener. Jeg kan faktisk ikke finde ud af, hvad der egentlig er regeringens linje på det her område.

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:14

der hedder akutpakke I, som er, kan man sige, den store indsats, vi gør, for at de mennesker, der måtte stå over for, at deres dagpenget ophører i sidste del af 2012 og første halvdel af 2013, kan modtage en intensiveret indsats, både i jobcentret og i a-kassen. Der er A-kassernes Samvirke aftalepart. Men det er én aftale.

Kl. 13:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

I så fald tror jeg, at spørgeren er en af de eneste, der ikke kan se og høre og lytte sig til, hvad der er regeringens holdning, fordi vi har gjort det klart fra dag et, at vi vil have et ordentligt, gennemreguleret, fornuftigt dansk arbejdsmarked. Vi er imod social dumping. Det er vi i de afskygninger, den måtte vise sig i det danske samfund.

Det er derfor, vi har sat ind i forhold til ulovlig piratkørsel på motorvejene. Det er derfor, vi har sat ind i forhold til problemer med social dumping på serviceområdet. Det er derfor, vi har valgt at lade de tre myndigheder, altså Arbejdstilsynet, SKAT og politi, arbejde sammen på en helt anden måde, end vi har set det tidligere. Det er derfor, vi har skærpet kontrollen. Det er derfor, vi har skærpet sanktionerne. Det er derfor, vi nu udvider brugen af arbejdsklausuler. Jeg kunne fortsætte. Det er derfor, vi prioriterer et kvalitativt løft af RUT-registeret, fordi vi vil være sikre på, at de tjenesteudbydere, der kommer til udefra, er her på et lovligt og oplyst grundlag. Vi har fra dag et sat os for at ville bekæmpe den sociale dumping, og jeg vil da gerne række hånden ud, så hvis der er et af de borgerlige partier, der ønsker at stille sig på lønmodtagernes side i den her sag, er man mere end velkommen.

Kl. 13:15

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Hr. Christian Juhl er den næste spørger til beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 79**Christian Juhl** (EL):

Det spørgsmål, jeg har til arbejdsministeren, handler lidt om tal og arbejdsløse. I Danmarks Radio den 22.01. kl. 18.30 var der en udsendelse, hvor nogle fra en a-kasse prøvede at slå op for at finde nogle tal. Vi havde aftalt, at der skulle være nogle tal for, hvordan det gik med akutjobberne, og ministeriet havde sagt, at vi ikke kunne få de der forløbsanalyser, hvorudfra man ved, hvad der sker med en akutjobber, fra vedkommende er akutjobber, til vedkommende er et eller andet andet sted. Men vi kunne godt få nogle andre tal. Men så siger vedkommende fra a-kassen: Vi kan alligevel ikke finde de her tal. Så spørger de Verner Sand Kirk, hvad han mener om de her tal. Han siger: De her tal bliver man ikke klogere af, de er jo ikke opdaterede. Og 3F siger: Det kan vi da ikke forstå, for vi har 1.500, som har mistet dagpengene allerede nu – det er den 22. januar, vi snakker om.

Hvad er grunden til, at ministeriet sagde i udsendelsen, og nu citerer jeg: Regeringen skjuler tallene i den nyeste udgave af opgørelsen?

Kl. 13:17

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er faktisk ikke helt sikker på, at jeg forstår spørgsmålet, men det, jeg kan sige, er, at de informationer, der er aftalt i regi af akutjobplanen, er tilgængelige, nøjagtig som det er aftalt. Men jeg tror også, at jeg skal sige, at dem, der står bag aftalen om akutjob, er arbejdsgiverne i Danmark. A-kassernes Samvirke er altså et aftalepart i det,

Så er der lavet en anden aftale om akutjob, som er lavet mellem de offentlige og private arbejdsgivere i Danmark, og i den aftalekreds er vi blevet enige om, hvad det er for oplysninger, vi ønsker at skulle give i forhold til antallet af opslåede akutjob, altså fordelingen mellem offentlig og privat sektor, fordelingen mellem kommune, region og stat, og alle de oplysninger er fuldt tilgængelige som aftalt.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:18

Christian Juhl (EL):

Jamen så må jeg jo prøve en gang til. Vi har jo også en aftale, og jeg skrev et brev til ministeriet på baggrund af den aftale og bad om tre forskellige slags oplysninger. Hertil sagde ministeriet: O.k., de to af dem kan vi honorere, og det skal vi nok. Det er oplysninger, som er efterlyst af a-kasserne og a-kassernes samvirke og en række fagforeninger. Det er *de* tal, jeg snakker om; det er ikke *de* tal, som ministeren har aftalt med eventuelle arbejdsgivere. Det er derfor, at udsendelsen jo netop sætter fokus på de tal, som arbejdsministeren har givet tilsagn om kan være til stede hver eneste måned, jævnfør det svar, jeg fik tilsendt.

Men o.k., hvis ikke det er muligt for ministeren at give svar på det, vil jeg gerne spørge til reguleringen af ministerens egne tal for, hvor mange der vurderes at være i risikozonen for at falde ud og miste dagpengereetten, nemlig de 9.000-13.000, der nu efter nytår er blevet opskrevet til 17.000-23.000. Hvad er grunden til, at man kan skyde så meget forkert? Er det, fordi man ikke har de økonomer, man skal bruge, eller hvad er grunden til det?

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er korrekt, at skønnet for, hvor mange der står til, at deres dagpenget ophører, er opjusteret. At den opjustering sker, kan ikke komme bag på hverken spørgeren eller mig, som svarer. Altså, alle os, der har fulgt dagpengediskussionen tæt, har jo kunnet se, at den gruppe, der har været i risikozonen, er en meget, meget stor gruppe af mennesker. Nogle overgår til beskæftigelse, nogle overgår til uddannelse – det er positivt. En del vil få et seniorjob eller gå på efterløn, men der vil også være en gruppe, som når helt derhen, hvor deres dagpenget ophører.

Beskæftigelsesministeriet og Finansministeriet laver jo prognoser for de her områder, og der har man så ment og vurderet, at skønnet har ændret sig. Man kan sige, at det jo både hænger sammen med indfasningen af dagpengereformen og den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden, men selvfølgelig også de konjunkturforhold, der i øvrigt gør sig gældende. Man skal jo være opmærksom på, at de økonomiske tal i det hele taget også har ændret karakter.

Kl. 13:20

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:20

Christian Juhl (EL):

Jamen så vil jeg gerne bede ministeren om, jævnfør det første spørgsmål, at opdatere tallene i den aftale, vi har, og om også – og det behøver ikke at være i dag – at give en vurdering af konsekvensen af opreguleringen af tallene, altså de 17.000-23.000. Dette må jo slå igennem i efteråret, eller er ministeriet så optimistisk, at man tror, at til efteråret er alt udlignet? Det er det ene spørgsmål.

Mit andet og sidste spørgsmål er: Det viser sig i målinger, som Ugebrevet A4 har gennemført gennem 500 telefonopringninger, at kun 19 pct. af akutjobbene er blevet besat af akutjobbere. Giver det ikke stof til eftertanke om, at man måske skulle rebe sejlene og finde på noget nyt til dem, som *ikke* skulle få et akutjob løbet af foråret?

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nej, jeg mener, som jeg også har sagt ved tidligere lejligheder, at det er for tidligt at vurdere både konsekvensen og effekten af akutjobaftalen. Den løber jo frem til sommeren 2013, og vi skriver stadig væk januar 2013. Der bliver oprettet temmelig mange akutjob lige nu; det startede for alvor i december, og vi nærmer os snart 10.000 opslåede akutjob. Det er positivt. Både kommuner og regioner har så at sige leveret den andel af akutjob, som de har forpligtet sig til, og der kommer akutjob ind i ordningen hver eneste dag.

Vi har først et fuldstændigt overblik over, hvor mange i målgruppen der har fået et akutjob, når de bonusser, der hænger sammen med akutjobordningen, bliver udbetalt. Og den viden har vi altså først om et stykke tid. Jeg synes personligt, det er for tidligt at konkludere, og derfor skal min opfordring være, som den har været igennem hele processen: Jo flere akutjob, der opslås; jo flere arbejdsgivere, der ønsker at ansætte en udfaldstruet, jo tættere er vi på at få løst nogle af de problemer, der er.

Kl. 13:22

Formanden:

Sidste spørgsmål til beskæftigelsesministeren er af hr. René Christensen, værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 80**René Christensen (DF):**

Tak. Når man er i opposition, kan man jo sige meget om ministeren, men man kan i hvert fald ikke sige, at ministeren har siddet på hænderne. For hvis vi sådan lige har listen over, hvad der sker ude i jobcentre lige nu, ser vi, at der sker rigtig meget.

Det er følgende: uddannelsesordning for ledige, som opbruger deres dagpenget, udvidet seniorjobordning, jobrotation, midlertidig forhøjelse af jobrotationsydelse, udvidelse af ordningen omfattende lange og videregående uddannelser, individuelle aftaler om mentorstøtte, midlertidig sænkelse af driftsloftet, tilskud til tandlægeregninger, hjælp til udsattruede lejere, ressourceforløb, rehabiliteringsplan, en gennemgående koordinerende sagsbehandler, nyt omkring fleksjob, omlægning af tilskud, ledighedsydelse, en aktiv indsats, fleksjobbonus til virksomhederne, forsøg med to fleksjobambassadører i alle kommuner, forsøg med en ny type kommunale fleksjob, rådgivningsordning, forsøg omkring samarbejdsaftaler, ændring af aldersgrænserne og ændret procedure for tilkendelse af førtidspension.

Så ministeren har i hvert fald lavet rigtig meget på kort tid.

Spørgsmålet til ministeren er: Med alle de her tiltag, der er, tror jeg, at man ude i de 98 kommuner rigtig har fået rystet posen nede i jobcentre. Det, de står derude og venter på nu, er, hvornår refusionsordningen kommer, sådan at man virkelig kan få sat skub i den her kæmpe udfordring, som jobcentre står med. Nu har de stået med opgaven fra 1. januar, og de ved ikke rigtig, hvordan de skal komme videre.

Spørgsmålet til ministeren er: Hvornår kan de forvente at kunne komme rigtigt i gang?

Kl. 13:24

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:24

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan sige, at der intet er, der forhindrer nogen i nogen af landets kommuner i at komme rigtigt og godt i gang. Og jeg vil også gerne understrege, at der jo foregår en masse aktiviteter på landets jobcentre. De har travlt derude lige nu. Det relaterer sig også til krisen. Vi har oplevet ungdomsarbejdsløshed. Vi har oplevet langtidsledighed. Vi har nogle særlige udfordringer lige nu i forhold til udfaldstruede i dagpengesystemet. Vi har for mange i kontanthjælpssystemet, og det er noget, spørgeren og jeg har haft lejlighed til at vende i flere omgange. Man har travlt med rigtig mange ting derude, og der bliver gjort et rigtig, rigtig godt stykke arbejde.

Det er rigtigt, at der venter en større omlægning af hele refusionsystemet. Jeg bliver også nødt til at sige, at det nok er en af de aller-ellersværeste ting at give sig i kast med, for det er en af de opgaver, der kan have allerstørst konsekvens for en kommunes økonomi. Vi har fra starten fra regeringens side sagt, at vi er meget inspireret af Arbejdsmarkedskommissionens model. Det er også den model, kan man sige, der ligger til grund for nogle af de hensigtserklæringer, der ligger i reformen af førtidspensionen, og det giver noget retning i forhold til, hvor vi skal hen på refusionsområdet.

Men selv om man godt kan føle sig tiltrukket af Arbejdsmarkedskommissionens model, som jo har det sigte, at der ikke skal være et incitament til at flytte folk fra en ydelse til en anden, og at det mere er indsatsen, man slipper fri, og så måler man på resultater og mål i stedet for på middel og proces, så er der en masse ting, man skal være opmærksom på, herunder f.eks. byrdefordelingen kommunerne imellem. Det er et meget, meget stort regnestykke, og man skal være sikker på, at man sætter sin fod rigtigt. Derfor har vi tilladt os, kan man sige, at have ordentlig tid til at få forberedt det store regnestykke, så vi er sikre på, hvad vi sætter i gang, når vi når hen til en politisk forhandling om refusionerne.

Men jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at refusionsomlægningen er afgørende, næsten ligegyldigt hvad vi peger på på arbejdsmarkedsområdet. Det er helt rigtigt.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 13:26

René Christensen (DF):

Tak. Det er jeg glad for ministeren siger. Og så siger ministeren, at nu har man givet sig lidt ordentlig tid, så man kan få lavet en god ordning. Det er jo altid godt at have god tid, så man kan få lavet en god ordning. Problemet er bare, at kommunerne faktisk skal i gang med det her nu. Og hvis nu refusionerne ændres markant – og det regner jeg sådan set med de gør – så må man jo sige, at man i forhold til rehabiliteringsteam og ressourceforløb og andet kan risikere, at rigtig mange kommuner på et eller andet tidspunkt skal ud og åbne deres budgetter for at finde ud af, hvordan det nu er, de kan gøre

det her. For som vi ser det fra Dansk Folkepartis side, bør der nok foregå en investering tidligt, sådan at man senere får gevinsten.

Man kan sige, at der nu er gået en måned, hvor kommunerne måske famler lidt i blinde. Vi har nogle borgere stående på den ene side og kommunen på den anden side. Og der er spørgsmålet til ministeren: Hvornår kan vi forvente, at forventningsafstemningen stemmer overens med, hvad kommunerne har at gøre godt med, i forhold til hvad borgerne kan forvente at få af service i jobcentrene?

Kl. 13:27

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:27

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu er hr. René Christensen og jeg enige om rigtig mange ting på arbejdsmarkedsområdet og socialområdet, og det gælder også den ene af spørgerens pointer her, nemlig at det er vigtigt at sætte ind tidligt med den forebyggende og tværfaglige indsats, så vi forebygger, at problemerne får lov til at vokse sig så store, at de kan have meget, meget store omkostninger menneskeligt og økonomisk.

Til gengæld er jeg ikke enig, når spørgeren siger, at kommunerne famler i blinde derude. Det er ikke rigtigt, for der er lavet en stor reform på førtidspensionsområdet og fleksjobområdet. Lovgivningen er klar, den er vedtaget, og den er gået i gang med at virke her pr. 1. januar.

Der er et udestående i forhold til den samlede refusionsomlægning, men jeg afslører ikke for meget, når jeg siger, at det, kommunerne bør arbejde efter, er at lave den tidligere indsats, den forebyggende indsats, sådan at mennesker er kortere tid på overførselsindkomst. Har man det som ledetråd, kommer det ikke til at være i modstrid med refusionsomlægningen.

Kl. 13:28

Formanden:

Sidste spørgsmål fra hr. René Christensen.

Kl. 13:28

René Christensen (DF):

Ministeren er vel formodentlig enig i, at det at have midler til rådighed også er et udtryk for, hvad det er for en service, jobcentrene og kommunerne kan give borgerne, som er i systemet. Derfor er det jo ret væsentligt, hvad det er for en model, som ministeren ender med. Er det en høj refusion, altså store midler i starten, eller er det en jævnt fordelt refusion, så man kan give et jævnt tilbud? Nogle af de her tilbud skal jo altså vare op til 5 år. Og vi må sige, at hvis der er nogle kommuner derude blandt de 98, som forventer, at man får en høj refusion i starten og bruger rigtig mange midler nu, så har de desværre brugt dem for tidligt. Derfor er spørgsmålet: Kan ministeren ikke løfte sløret bare en lille smule for, hvornår de her forhandlinger er færdige? Jeg går ud fra, at der pågår forhandlinger med KL, som formodentlig er den ene part, og så ministeren og ministerens folk på den anden side. Kan vi ikke sådan få løftet sløret for, hvornår de forhandlinger er færdige, sådan at kommunerne ligesom kan sige, at de nu snart ved, hvad de har at gøre godt med? Så kan de komme i gang med nogle af tingene.

Nogle af tingene, kan man sige, er vi meget enige i. Andre af tingene er vi ikke så enige i. Men der er trods alt nogle af tingene, som er økonomisk tunge, og som er meget positive for borgerne.

Kl. 13:29

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:29

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan sige, at under alle omstændigheder vil en refusionsomlægning jo ikke ophæve det gældende princip, der er i både social- og beskæftigelseslovgivningen, nemlig at man skal give den indsats, der er den rigtige. Det vil fortsat gøre sig gældende på førtidspensionsområdet. Det vil sige, at hvis man har en ung og meget udsat borger, en meget syg borger, og den socialfaglige vurdering er, at et ressourceforløb af 5 års varighed vil være det rigtige, så er det jo det, man skal give, ligegyldigt hvordan refusionerne kommer til at være.

Men jeg forstår godt spørgerens spørgsmål, for man er meget optaget af det her ude i kommunerne. Jeg kan huske, at den tidligere regering for et par år siden valgte at lave nogle af refusionssatserne om. Jeg tror, det var den 19. december, at det blev vedtaget. Det var kort tid før jul. Det var der mange kommunalpolitikere, der var meget utilfredse med, fordi man jo for længst havde lagt sine budgetter, og pludselig skulle der rodes op i det hele. Jeg synes, vi skal gøre rigtig meget for ikke at havne i den situation igen i respekt for det arbejde, man laver i den enkelte kommune.

Vi kan altid ønske os, at tingene går hurtigere, men lige præcis når vi taler om den næsten samlede kommunale økonomi for overførselsindkomsterne, så skal man altså have lov til at gøre sit arbejde på en ordentlig måde, og det er det, vi er i gang med lige nu. I øvrigt bliver det jo sådan, at Folketingets partier bliver indkaldt til forhandling om det.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 81

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og beskæftigelsesministeren er frigjort til andet arbejde.

Det næste spørgsmål er til transportministeren fra hr. Kristian Pihl Lorentzen, værsgo.

Kl. 13:31

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det, hr. formand. Mit spørgsmål relaterer sig til priserne i den kollektive trafik, for det er et spørgsmål, der interesserer rigtig mange mennesker, specielt fordi det var et stort slagnummer i den sidste valgkamp.

Ifølge aftalen i den røde trafikforligskreds – der er også nogle, der kalder den milliærklubben – bliver priserne sænket uden for myldretiden med 20 pct. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han mener, at regeringen dermed har indfriet de klare valgløfter, der blev givet til vælgerne, om markant lavere priser i den kollektive trafik på helt op til 40 pct.s prisnedsættelse.

Kl. 13:31

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:31

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det fremgår jo sådan set af spørgerens spørgsmål, at det har vi ikke, for der er ikke 40 pct.s prisreduktion nogen steder. Men der er en forbedret situation, og det synes jeg selvfølgelig er værd at bemærke. Man skal huske på, at der tilbage i 00'erne under den tidligere regering var prisstigninger i den kollektive trafik på helt op til 10 pct. Det blev så for meget, også for den daværende regering, så man lavede en mekanisme, som betød, at priserne steg i forhold til løn og de udgifter, der er eksempelvis til brændstof. Det er sådan set et ganske udmærket system.

Det, der så er lykkedes for de partier, som ville tage ansvar, og det er Enhedslisten, og det er Dansk Folkeparti, er at komme nogle skridt videre, hvad jeg sådan set er meget glad for. Vi sænker priserne, som spørgeren siger, 20 pct. uden for myldretiden. Det tror jeg der er rigtig mange der bliver glade for. Vi har nu sikret, at rejsekortet her fra den 3. januar kan erhverves gratis, og endelig indfører vi fra august et nyt ungdomskort, som vil blive til stor glæde for de unge på ungdomsuddannelserne, men også på de videregående uddannelser, hvor man er SU-berettiget.

Så målet, som blev skitseret, er ikke nået, men vi er faktisk nået et rigtig godt stykke af vejen, og det er jeg sådan set godt tilfreds med.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:33

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for svaret. Det er jo rigtigt, at VK-regeringen i 2007 indførte det såkaldte takstloft, som standsede den stigning, der hidtil havde været i priserne. Men det, der står tilbage, er jo stadig væk, at der i det meget højt profilerede oplæg, der hedder »Fair Forandring«, står nogle klare mål og nogle klare løfter. Det, der står, og som lanceres af den nuværende statsminister og af den nuværende udenrigsminister, er: 20 pct. lavere priser på et abonnementskort uden for det gamle HT-område, 40 pct. lavere priser på et abonnementskort i det gamle HT-område og 25 pct. billigere klippekort i det gamle HT-område. Det er altså tre meget klare og også tre meget højt profilerede løfter fra de to partilederes side; den ene af partilederne kunne man under valgkampen endda se afbildet på bagsiden af alle busser. Så det var noget, folk kunne forholde sig til.

Hvad blev så resultatet? Ja, da vi havde valget, kostede det for et 10-tursklippekort i hovedstadsområdet 455 kr., og nu koster det 490 kr. Mener ministeren ikke, at mange med rette kunne føle sig ført bag lyset? For der var jo nok mange, der havde taget bestik af de her meget klare løfter. Og der kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren mener at man i den her sag virkelig har optrådt ærligt og redeligt i forhold til vælgerne.

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil såmænd meget gerne gentage svaret. Det er rigtigt, at vi er gået fra at have en situation under den tidligere regering, hvor priserne på den kollektive trafik steg meget, meget voldsomt, op til 10 pct. om året. Det blev så for meget selv for partiet Venstre, så man lavede et loft – og det skal man sådan set ikke have utak for, og det har vi jo så valgt at videreføre. Så har vi derudover givet de ting, som jeg sagde før, som – synes jeg – er nogle gode tilbud. Jeg forventer mig meget af det nye ungdomskort, for det betyder faktisk, at de unge mennesker på SU og også dem på de videregående uddannelser nu får et rigtig godt tilbud, også når de skal rejse med fjerntrafikken. Så har vi nået det med at sænke prisen uden for myldretiden. Så vi er nået et rigtig godt stykke af vejen, og jeg tror, jeg vil sige, som jeg også indledningsvis sagde meget klart i forbindelse med spørgsmålet: Nej, vi har eksempelvis ikke nået det med de 40 pct., som der blev henvist til, men vi har haft et fornuftigt samarbejde med partierne, netop med hensyn til det mål om at sænke priserne i den kollektive trafik og gøre den kollektive trafik bedre og billigere, hvor jeg gerne vil rose Dansk Folkeparti og Enhedslisten, og hvor jeg kan sige, at dem, der nu står og taler her, bl.a. partiet Venstre, jo ikke ønskede

at være med. Det har vi været nogle andre partier der har påtaget os at gøre, og vi er kommet et godt stykke af vejen. Jeg skal ikke gentage det, som jeg sagde før, men det er faktisk et godt stykke af vejen.

Kl. 13:35

Formanden:

Så er der det sidste spørgsmål fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 13:35

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det var måske for meget at forvente, at ministeren i den her sag skulle stå og rose Venstre. Men der er nu alligevel grund til det, for Venstre var jo ærlig i valgkampen. Vi lovede jo *ikke*, at priserne skulle sænkes, men vi lovede at fastholde det takstloft, som har fungeret så godt siden 2007. Det er jo det, der er den store forskel, og det er derfor, vi mener, at regeringen har et kæmpemæssigt problem. For når man begynder at sænke priserne uden for myldretiden – hvor der jo i sagens natur ikke er ret mange der rejser; det er derfor, det ikke er myldretid – så kunne det jo godt tænkes, at der kunne være en og anden, som følte sig taget ved næsen, netop fordi man går ud og sænker prisen uden for myldretiden. Mon ikke den store masse havde forventet, at det var i forhold til at pendle til og fra arbejde, at man sænkede prisen?

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvilke yderligere initiativer har man på vej på området? Agter man at gøre noget yderligere for at indfri de klare valgløfter, der lå fra de to partilederes side?

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu kan man selvfølgelig bruge meget tid på at diskutere ærlighed og valgkamp og alt muligt andet; jeg kunne godt bruge resten af taletiden på at fortælle dem, der måtte høre med på det her, at Venstre som regeringsparti jo rent faktisk også overlod en økonomi, der var dårligere, end man gav udtryk for i valgkampen. Det var jo ikke sådan, at der var sat to streger under, og at det hele var betalt. Tværtimod må man sige, at vi overtog en økonomi, som var i en væsentlig værre forfatning, end der fra den tidligere regerings side var blevet givet udtryk for. Men sådan kan vi blive ved.

Jeg vil bare sige, at vi i regeringen, når det handler om målet om at gøre den kollektive trafik både bedre og billigere, har været stål-satte. Vi har, synes jeg, som jeg her lige har refereret, taget et første godt skridt på vejen, og det vil vi fortsætte med at have fokus på. For jeg synes faktisk, det er to vigtige mål, nemlig bedre og billigere kollektiv trafik.

Kl. 13:37

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til transportministeren er af hr. Kim Christiansen, værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 82

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Velkommen til transportministeren her i spørgetimen. Det er rart at se ministeren, så vi får mulighed for at stille nogle aktuelle spørgsmål, for i forhold til de skriftlige spørgsmål kan svarene jo somme tider nå at blive lidt uaktuelle.

Det, jeg gerne vil høre noget om, er den her helt aktuelle situation, der igen igen dukker op i forhold til DSB. Jeg tror, det irriterer de fleste af os politikere og ordførere, men også ministeren, at der

gang på gang dukker sager op i den forbindelse. Senest har det været det meget høje lønniveau i forbindelse med kaffevognene og det efterfølgende underskud, og nu drejer det sig om en ekstraregning i forbindelse med Skåneeventyret, altså DSBFirst. Vi troede egentlig, at vi havde gjort boet op og fået nogle løfter i forbindelse med et underskud, men så ser man, at nu er det lige blevet 150 mio. kr. større. Og det sker så alt sammen i kølvandet af, at vi lige har stillet en statsgaranti i forhold til DSB's samlede gæld, som ligger på omkring 17-18 mia. kr. Og spørgsmålet til ministeren er: Hvornår er nok nok i forhold til DSB?

Jeg er vidende om, at der er kommet en ny ledelse – og vi skal også give dem en chance – som har iværksat en plan, men hvad er ministerens plan i forhold til det fremtidige DSB?

Kl. 13:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:38

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, jeg har måttet bruge ret meget af min tid som transportminister på netop at tage fat på det, man kunne kalde fortidens synder. Men det er selvfølgelig også en opgave, jeg har.

Jeg synes også, man skal rose DSB, når der er grund til at rose dem. Jeg synes, det er dejligt, at DSB til trods for de problemer, der er, både i forhold til materiel og alt muligt andet, kører så præcist, som man ikke har gjort i rigtig mange år. Og man kom rigtig godt igennem juletrafikken. Jeg synes, der er grund til at rose DSB for at komme ud med et om end beskedent overskud, så dog trods alt et overskud. Altså, de sidste års dramatiske underskud er nu forvandlet til et beskedent overskud. Der er nogle ting, som går den rigtige vej.

I forhold til den historie om kaffevognene er der kun at sige, at det jo er en historie, som er gammel – jeg kommenterede den første gang, tror jeg, for flere måneder siden. Og til det er der simpelt hen bare at sige, at der skal DSB også tage fat, for en så stor underskudsgivende forretning er der jo ikke nogen der skal have. Derfor er jeg også glad for, at DSB har taget fat på det. Der er ikke nogen krav om, at der skal sælges kaffe og sandwiches i togene. Kan man ikke få økonomi i det, skal man overveje, hvad man gør i fremtiden. Men jeg overlader sådan set til DSB at fortsætte den linje, som jeg synes de på en o.k. måde rent faktisk har lagt.

Kl. 13:40

Formanden:
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:40

Kim Christiansen (DF):

Jeg er selvfølgelig som transportordfører vidende om, at DSB har nogle planer for fremtiden, men det, jeg egentlig tænker på, er det, som ministeren selv omtaler som fortidens synder. En af fortidens synder var jo også, at man tilbage i sluthalvfemserne, hvor Socialdemokraterne sidste gang havde regeringsmagten, fik den her idé med at omdanne DSB til en SOV, altså en selvstændig offentlig virksomhed – og meget kort fortalt til dem, der skulle sidde og følge med i det her, betyder det jo, at staten ejer selskabet, betaler alle regningerne, men har i forhold til det berømte armlængdeprincip reelt ikke mulighed for at agere. Vi kan kun betale regningerne, hver gang de lander på bordet, og på det seneste den regning, som jeg nævnte i min indledning, nemlig ekstraregningen for Skåne, og det er nok det, jeg kunne tænke mig at høre ministerens holdning til.

Er det en farbar vej at blive ved med at have en SOV, der hedder DSB, og at vi bare er dem, der betaler regningerne for alle andres ulykker, uden at vi reelt har nogen indflydelse på, hvad der foregår?

Kl. 13:41

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:41

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Indflydelse har man jo også, fordi det jo er transportministeren, der udpeger bestyrelsen, og jeg vil sige, at jeg er godt tilfreds med den bestyrelse, der sidder nu. Jeg synes, at den har taget hånd om de ting, som den skal tage hånd om sammen med den nye administrerende direktør. Så det er jeg alt andet lige tilfreds med.

Så vil jeg sige til hr. Kim Christiansen, at man altid kan diskutere selskabsformer, men i bund og grund tror jeg sådan set ikke, at det er selskabsformen, der er skyld i, at DSB har problemer, når vi taler om IC4, og det er heller ikke selskabsformen, der har gjort, at man kører meget præcist i øjeblikket. Det er nogle mere grundlæggende ting. Jeg synes, at det er de der mere grundlæggende ting med at få balance i økonomien, få styr på udgifterne, regulariteten, som man er kommet rigtig, rigtig langt med, som er det afgørende.

Som situationen er lige nu, synes jeg først og fremmest, at det handler om, at alle i DSB – både bestyrelse, administrerende direktør og direktion og medarbejderne, jeg vil gerne understrege, at medarbejderne her er vigtige – i realiteten har leveret den forbedring, som vi alle sammen kender, og som DSB skal igennem. Den ligner noget med 1 mia. kr., og der har man jo efter de sidste oplysninger, som vi begge to har fået fra DSB, nået noget, der vel ligner 40 pct. i mål, altså ved en målrettet indsats her. Det er det, der skal fortsætte, og jeg kan jeg sådan set kun være tilfreds med, at både medarbejdere og DSB's ledelse er ståltsatte i forhold til at nå de mål, for det er det, der skal få DSB helt op i gear, også på de steder, hvor man ikke er det i dag.

Kl. 13:42

Formanden:
Hr. Kim Christiansen, sidste runde.

Kl. 13:42

Kim Christiansen (DF):

Jeg står heller ikke og prøver at skabe en eller anden form for mistillid, hverken til den nye ledelse eller den nye bestyrelse, som jo ikke har haft så lang tid i arbejdstøjet. Jeg vil blot i den forbindelse sige, at jeg også tror, at man havde tillid til tidligere direktører i DSB, tidligere bestyrelser i DSB. Dem havde man jo også tillid til, og alligevel lykkedes det dem at lave et gevaldigt milliardhul i DSB's økonomi. Så tillid er godt, kontrol er jo bare endnu bedre.

Det er sådan set det, jeg efterlyser lidt. Jeg efterlyser, om det så skal være inden for de nuværende selskabsformer, inden for de rammer, som det nu giver mulighed for, eller om ministeren har en plan for, hvordan vi følger DSB tættere og andre statslige virksomheder for den sags skyld, DONG og andre. Kendetegnende for mange af dem er jo altså desværre bare, at der fosser penge ud af de selskaber, og der vil jeg da bare gerne have ministerens bud på, om ikke man kunne lave en fremtidig plan for, hvordan man undgår det her, hvordan man, ud over at vi kan vælge nogle til bestyrelsen, kommer til at sidde lidt tættere ved bordet og måske får et andet orienteringsniveau end det, man har i dag.

Kl. 13:44

Formanden:
Transportministeren.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Generelt vil jeg sige til hr. Kim Christiansen, at det jo er fuldstændig rigtigt, når man kigger på underskuddet for 1999 og eksempelvis frem til 2011, kan man se, at det jo er en dramatisk udvikling, der har været her, og jeg har sådan set ikke så meget lyst til – og synes måske heller ikke, at det er så produktivt – at tænke tilbage. Jeg vil hellere prøve på at tænke frem, og når jeg så tænker fremad, synes jeg lige præcis, som jeg prøvede på at sige før i forhold til DSB, at man med det, man kender under betegnelsen sundt DSB, er kommet ret langt med at få det effektiviseret. Man har gennemgået relativt store forandringer, og man er ikke i mål i nu, det anerkender både ledelse og medarbejdere, samtidig med at det er lykkedes at fastholde en høj regularitet. Jeg tror faktisk ikke, at togene har kørt så præcist i mange, mange år, som de har gjort her på det sidste. Det er selvfølgelig også det, vi forventer af DSB, men man har også formået at levere varen.

Min pointe er bare her, at jeg ikke tror, at det er selskabsformen, som er den afgørende. Jeg tror, at det i indstillingen hos ledelse, bestyrelse og medarbejdere, som er det fuldstændig afgørende, og der fornemmer jeg en god indstilling hos alle tre parter, og det er også nødvendigt, for at DSB – undskyld udtrykket – skal komme tilbage på sporet.

Kl. 13:45

Formanden:

Spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål til transportministeren er af hr. Henning Hyllested, værsgo.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 83**Henning Hyllested (EL):**

Det ligger lidt i forlængelse af det, som hr. Kim Christiansen lige har fremført. Jeg vil også gerne bede om ministerens svar på spørgsmålet om den forretningsførelse, som jo er blevet kraftigt udstillet her på det sidste i medierne i forbindelse med DSB. Jeg synes, det er påfaldende, at alle de, om jeg så må sige, ting, som nu fremføres i medierne som værende galt med DSB, alle sammen kan føres tilbage til en tidligere ledelse af DSB og dermed også en tidligere regering, i og med at DSB jo er et statsligt selskab. Det gælder, både når vi snakker om DSB i udlandet, herunder DSB i Sverige, som er det sidste skud på mediestammen, og når vi snakker om salgsformen. Det gælder i det hele taget det stigende underskud, vi så under den tidligere regering, det gælder hele problematikken omkring Waterfront osv.

Der vil jeg så også gerne vide, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser om hele konstruktionen af DSB. DSB er jo, som vi ved, organiseret som et SOV, men det fungerer jo efter såkaldt markedsøkonomiske principper. Det kan jo være, at det i virkeligheden er det, som er galt, i og med at det trods alt er et statsligt selskab. Jeg tror, jeg er enig med ministeren i, at kollektiv trafik under alle omstændigheder i det her land – og måske i virkeligheden over hele verden – kræver store statslige tilskud, og så er det måske i virkeligheden det, der er problemet. Det vil jeg gerne høre ministerens kommentar til.

Kl. 13:47

Formanden:

Ministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Hyllested, at der ikke er nogen tvivl om, at vi i øjeblikket har en række sager. Hr. Henning Hyllested nævnte nogle af dem. De tager meget energi og koncentration, og de er ikke lige behagelige at høre på alle sammen. Det, jeg lagde meget vægt på, var, at DSB's administrerende direktør under de første afsløringer sagde, at den slags metoder ikke blev brugt i en virksomhed, som han stod i spidsen for. Det synes jeg sådan set var en meget vigtig pointe meget tidligt i det her forløb, og derfor skal de her sager håndteres, hvad enten de er fortiden synder, eller de oven i købet skulle vise sig at være nutidens synder, på en åben og en ordentlig måde, og det er vi jo så også gået i gang med bl.a. via den advokatundersøgelse, som nu er gået i gang.

Så for at vende tilbage til det, der vel var det grundlæggende i hr. Henning Hyllesteds spørgsmål, bliver mit svar selvfølgelig lidt det samme som til hr. Kim Christiansen. Altså lige her og nu tror jeg ikke, man når nogen som helst gevinst ved at lave selskabsformen om. Jeg tror rent faktisk, hvis jeg skal være helt ærlig over for hr. Henning Hyllested, at DSB lige p.t. har brug for en eller anden form for ro til at kunne komme i gang med den kæmpe udfordring, som alle parter har taget sig af. Jeg tror, man undervurderer det, hvis man ligesom tror, at en ændret selskabsform vil fjerne eller løse problemerne. Det vil det efter min mening ikke.

Jeg mener sådan set også, at den organisation, som vi har nu, alt andet lige giver både mig som minister og hr. Henning Hyllested som politiker mulighed for at tage fat på de ting, man i givet fald synes, man må tage fat på. Det er ikke selskabsformen, der forhindrer det. Det, der skal sikre et bedre fungerende DSB i fremtiden, er det arbejde, som direktion, bestyrelse og ikke mindst medarbejderne er i gang med.

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:48

Henning Hyllested (EL):

Jeg er bestemt ikke uenig i, at DSB i høj grad trænger til ro. Det er selvfølgelig også først og fremmest, fordi man nu har fået en ny ledelse, og den skal jo også have en chance for at bevise, at den faktisk kan løse nogle problemer, som den er blevet påført. For det er jo det, der er tale om, som jeg også var inde på i mit første indlæg.

I forlængelse af det her vil jeg gerne spørge lidt ind til det, at der har været en bestræbelse i hvert fald i den tidligere regerings tid på, at DSB på et eller anden tidspunkt formentlig skulle privatiseres. Og i hvert fald har det store oppositionsparti nu fremlagt en plan for en egentlig privatisering, hvis de overtager regeringsmagten – gud forbyde det. Der vil jeg bare høre: Hvad er ministerens indstilling til hele den problematik omkring at privatisere DSB, privatisere DSB i småbidder? Det kunne være, som man havde lagt op til – man havde jo delt det op i forskellige aktieselskaber – som S-tog og vedligehold, men også at privatisere enkelte strækninger osv. osv. Jeg vil gerne høre, om jeg her kan få et svar på, om ministeren mener, at privatisering vil hjælpe noget, eller kan jeg få en tilkendegivelse af, at liberaliseringens æra inden for den kollektive trafik og i hvert fald, når det handler om DSB, er slut.

Kl. 13:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:50

Kl. 13:53

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu er hr. Henning Hyllested altid så dejlig kontant i sine spørgsmål, så jeg vil prøve at være lige så kontant i mit svar, og måske gå lidt længere med bredde i det på den måde at forstå, at når jeg kigger rundtomkring i Europa – det er sådan set det, der måske er nærmest at sammenligne sig med – kan jeg se, at Europa bortset fra måske et enkelt land er kendetegnet ved, at det er store statslige selskaber. De kan så være organiseret på forskellig måde, men det er en eller anden form for statslige selskaber, som forestår hovedparten af togtransporten i de enkelte lande. Der er selvfølgelig en grund til, at det er organiseret sådan i de fleste lande.

Det er også derfor, at den der almindelige uhildede konkurrence, som nogle efterspørger, ikke findes, når vi taler togdrift. Så er det en konkurrence mellem statsselskaber, som er organiseret i den ene eller den anden form.

For at være lidt mere kontant i mit svar på det spørgsmål, hr. Henning Hyllested har stillet, vil jeg gerne sige, at jeg ikke er et øjeblik i tvivl om, at togtransport og togtrafik er hovedhjørnestenen i, at vores kollektive trafik fungerer. Jeg tror, det er helt afgørende, at der er et stort og stærkt selskab, som også er i stand til at levere det. Det er så det, som DSB er så godt i gang med at bestræbe sig på at blive, og det vil jeg meget gerne understøtte. Så det er den vej, jeg synes vi skal gå – ikke privatiseringens vej.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Henning Hyllested, sidste spørgsmål.

Kl. 13:51

Henning Hyllested (EL):

Jamen det anser jeg for at være et forholdsvis klart svar, og det er jeg rigtig glad for, for det ligger da helt i tråd med det, som også Enhedslisten kæmper for.

Så vil jeg da faktisk i forlængelse af det stille spørgsmålet til ministeren: Hvordan forestiller ministeren sig så jernbanedriften og i det hele taget den kollektive trafik organiseret i fremtiden? Der er meget snak om regionalisering med fare for opsplitning, og jeg ved jo, at ministeren og jeg er meget enige om, at den atomisering, der har fundet sted inden for den kollektive trafik, med alt for mange kokke, der rører rundt i gryden, er uheldigsmæssig.

Så jeg vil gerne spørge: Hvad er ministerens visioner for på en eller anden måde at få en større sammenhæng i den kollektive trafik i fremtiden?

Kl. 13:52

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:52

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det kan siges meget enkelt: Vi får sat den rejsende eller passageren i centrum. Altså, vi har for mange eksempler på, at selskabet tænker på, hvad der er godt for selskabet selv som selskab, i stedet for at tænke på, hvad der er godt for passagererne. Jeg tror, at når man som passager skal fra sit hjem til sit arbejde og retur igen, er man lidt ligeglad med, om man skifter fra Movia til Metro og så over til DSB, eller hvad man nu gør. Man tænker på, at man skal på en rejse, og så er man lidt ligeglad med, at den involverer forskellige udbydere.

Forpligtelsen til, at disse forskellige udbydere sætter kunden i centrum, tror jeg bliver helt afgørende. Hvis vi kunne det, tror jeg faktisk, at vi uden en voldsom investering kan få noget, der næsten måske kunne være et kvantespring inden for den offentlige transport. Og det ville jeg synes var en stor fornøjelse at medvirke til.

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål, vi når til transportministeren, er fra fru Mette Bock. Værsgo.

Kl. 13:53

Spm. nr. US 84

Mette Bock (LA):

Tak for det. Vi fortsætter med DSB. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han finder det tilfredsstillende, at et statsligt ejet selskab som DSB over en årrække faktisk har opbygget en gæld, der nærmer sig 1 mia. kr., på en meget lille del af driften, nemlig den, som vedrører service i togene.

Kl. 13:53

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:53

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nej, det synes jeg bestemt ikke det er, og som jeg sagde i et tidligere svar her i løbet af den sidste halve time, så tror jeg, det efterhånden er et lille års tid siden, jeg første gang kommenterede det her, også offentligt. Det, jeg sådan set er meget glad for, er, at det også er noget, som DSB's ledelse sammen med medarbejderne har taget til sig – opgaven er blevet kombineret med forskellige andre jobfunktioner.

Men grundlæggende vil jeg sige, at man ikke skal bruge så mange penge på en service, og derfor må DSB på en eller anden måde finde ud af, om man kan få balance i det her, om man skal lade være med at udbyde den her service, eller om man kan få andre til at gøre det. Så jeg har grundlæggende den holdning, at der er blevet postet alt for mange penge i den her service.

Kl. 13:54

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 13:54

Mette Bock (LA):

Kan ministeren forestille sig, at sådan noget som det her kunne have foregået i en privat virksomhed uden at være blevet stoppet for længst?

Kl. 13:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:54

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hvis man leder længe nok, kan man sikkert godt finde et eksempel på det, hvis den private virksomhed i øvrigt har penge nok på kiste-bunden. Jeg ved det ikke, og det skal jeg heller ikke forholde mig til, og det skal vi heldigvis heller ikke som folketingsmedlemmer som sådan blande os i.

Det, vi har et ansvar for, er, at skatteydernes penge bliver brugt på en ordentlig og fornuftig måde, og der er jeg meget optaget af, at de forbedringer til 1 mia. kr. om året, som DSB ligesom har vedkendt sig, er de godt i gang med at gennemføre, og jeg synes, det er så vigtigt, at man har alle parter med, dvs. bestyrelse og direktion, men også medarbejderne. Der er man faktisk kommet et rigtig godt stykke vej, men man mangler stadig væk noget. Men jeg oplever vilje til at nå det, og det er sådan set det, jeg gerne vil understøtte.

Formanden:

Fru Mette Bock for sidste spørgsmål.

Kl. 13:55 med SU, nu får et meget forbedret tilbud. Så jeg er sådan set meget tilfreds med, at det er lykkedes.

Kl. 13:57

Mette Bock (LA):

Så vil jeg spørge, om ministeren agter at foretage sig noget konkret på baggrund af situationen med servicen i togene.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:55

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det sådan, at den siddende regering netop greb ind og lavede et takstloft, som man havde at rette sig efter. Men her har man altså – og det er det, ministeren ikke svarer på – decideret lovet en 40 pct.s nedsættelse af taksterne. Det står jo her sort på hvidt – eller nærmest rødt på hvidt. Alligevel gør man det stik modsatte. Det er jo det, der er stærkt kritisabelt.

I forlængelse af det svar, som ministeren her giver, vil jeg godt spørge: Hvad er det, ganske almindelige lønmodtagere har gjort, for at de, når de skal på arbejde i myldretiden – det er i myldretiden, dem, der tjener pengene til vores land, skal på arbejde – ikke får en takstnedsættelse, men tværtimod det stik modsatte, nemlig en takststigning? Hvad har de danske lønmodtagere gjort?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er og må selvfølgelig blive et ledelsesansvar. Det, jeg agter at gøre, er at være opmærksom på, at de økonomiske forbedringer, der er stillet som krav til DSB, bliver gennemført. Og jeg vil så endnu engang gerne præcisere, at jeg er meget tilfreds med, at både bestyrelse, direktion og medarbejdere har arbejdet så stålset for at få balance i DSB's økonomi, for det skal DSB selvfølgelig have for at være en ordentlig og troværdig partner, men det går faktisk også i den rigtige retning.

Kl. 13:56

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Vi kan godt, hvis vi er meget hurtige, nå hr. Flemming Damgaard Larsen med endnu et spørgsmål til transportministeren. Man behøver ikke bruge hele taletiden. Værsgo.

Kl. 13:56

Spm. nr. US 85**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Tak for det. Jeg vil godt i forlængelse af de spørgsmål, som hr. Kristian Pihl Lorentzen var inde på omkring den store takststigning, der er sket, stille et spørgsmål til transportministeren. Det er jo helt rigtigt, for det kan vi jo konstatere, at regeringspartierne lovede en nedsættelse af taksterne på 40 pct. her i hovedstadsområdet og på Sjælland. Det modsatte er sket; der har været en takststigning på 3,5 pct.

Kan ministeren ikke se, at det jo er helt galt at gå ud at love sådan noget og så løbe fra sine løfter, lige så snart man har sat sig på regeringsbænkene?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kunne se, det var helt galt tilbage under den tidligere regering, hvor man, så vidt jeg husker, lod stigningen være op til over 10 pct. et enkelt år. Man gjorde ikke noget ved det i en årrække, men så indførte den tidligere regering, da det blev nok, takstloftet. Det syntes jeg var fornuftigt, og det har vi så fastholdt. Derudover er vi, og det skal jeg gerne gentage, i det forlig, som er indgået med Dansk Folkeparti og Enhedslisten, målrettet gået efter at forbedre den kollektive trafik og at gøre den kollektive trafik billigere. Der er tre parametre, der er lykkedes for os: Vi har nedsat taksterne uden for rush hour, altså uden for myldretiden, med 20 pct., og det tror jeg rigtig mange bliver glade ved, det tror jeg mange kan drage fordel af; vi har gjort klippekortet gratis her fra 3. januar; og fra august måned indfører vi et nyt ungdomskort, som betyder, at de unge mennesker på ungdomsuddannelser og også dem, der er på videregående uddannelser

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det var ikke rart at være lønmodtager, da hr. Flemming Damgaard Larsens parti havde regeringsansvaret, for der steg priserne jo med op til 10 pct. Det er jo lidt manipulation, når der nu bliver sagt, at vi gør det stik modsatte. Nej, det gør vi ikke. Vi har fastholdt det loft, som den tidligere regering nødtvungent måtte indføre, fordi det blev for voldsomt med de meget, meget voldsomme prisstigninger. Altså, når vi har relativt høje priser, er det jo, fordi man op igennem 00'erne bare lod stå til på det her område. År efter år steg priserne jo ganske, ganske voldsomt. Så har vi – det har jeg tre gange her i dag meget præcist fortalt – målrettet nedsat taksterne uden for myldretiden, og vi har forbedret mulighederne for de unge mennesker. Så vi gør rent faktisk noget, hvorimod den tidligere regering jo lod stå til.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:59

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men dem, der virkelig har brug for takstnedsættelser, er dem, der rejser i myldretiden, og de er blevet snydt, så vandet driver, fordi man er løbet fra sine valgløfter om de her 40 pct.

Men nu får ministeren chancen endnu en gang, for ministeren sagde før i et svar til hr. Kristian Pihl Lorentzen, at det her bare var et første skridt. Så vil jeg gerne spørge helt konkret og bede om et årstal: Hvornår kommer det næste skridt?

Kl. 13:59

Formanden:

Transportministeren.

Kl. 13:59

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen har en imponerende evne til at få lagt sætninger ind, som rent faktisk ikke er blevet sagt. Det sker så nu igen, men det er sådan set en evne, jeg sætter meget pris på. Først må jeg sige om det der med at blive snydt, at man som almindelig hårdtarbejdende lønmodtager blev snydt under den tidligere rege-

ring. Under den tidligere regering kunne man som almindelig hårdtarbejdende lønmodtager, som skulle pendle til og fra arbejde morgen og aften, opleve stigninger på op til 10 pct. Da blev man snydt som almindelig hårdtarbejdende lønmodtager. Det, den nye regering har gjort, er rent faktisk at tage fat på både at forbedre og billiggøre den kollektive trafik med de helt konkrete initiativer, som jeg har beskrevet op til tre gange i dag her i Folketingssalen.

Kl. 14:00

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og det er også timen med spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 959

1) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at VK-regeringens efterlønsreform har været nødvendig for Danmark og dansk økonomi, jf. statsministerens udtalelser om reformamok på World Economic Forums årsmøde i Davos?

Formanden:

Værsgo. Vi går direkte til statsministerens besvarelse, for vi har jo nu afskaffet oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 14:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu har Venstre jo stillet et spørgsmål til mig om min deltagelse i World Economic Forums årsmøde i Davos, og jeg vil gerne starte med at sige velkommen til Venstre til debatten. Det er dejligt, at man lige kigger ud over hængeskøjens kant og så også deltager i den hjemlige debat om, hvad der egentlig sker i den økonomiske politik.

Der er nogle i Venstre, som har fundet anledning til at kritisere, at jeg har brugt udtrykket reform frenzy. Jeg vil gerne stå hundrede procent ved, at vi har været i en reform frenzy, for det handler om, at regeringen fra starten har haft et meget ambitiøst reform- og moderniseringsprogram, som vi er i gang med at rulle ud. Det var også det, jeg talte om i Davos, hvor jeg talte om vores førtidspension, vores skattereform, og jeg kunne i dag tilføje, at vi jo også har budgetloven, energiaftalen, fleksjobreformen, at vi er i gang med en stor skolerreform, at vi snart barsler med en reform af vores kontanthjælpssystem. På den måde tror jeg ikke at der er nogen, der er i tvivl om, at vi har haft ganske travlt med at gennemføre moderniseringer og reformer af det danske samfund.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er jo rigtigt, at statsministeren i sidste uge brugte udtrykket, at Danmark er gået i reform frenzy, altså i reformvanvid, i kampen for at få styr på økonomien. Når jeg så i modsætning til statsministeren tænker tilbage, så kan jeg sådan set kun komme i tanker om to reformer, som statsministeren er ophavsmand til og som øger arbejdsudbuddet i Danmark. Det er skattereformen fra juni måned inklusive den lavere regulering af overførselsindkomsterne og så førtidspensions- og fleksjobreformen.

Jeg kan derimod komme i tanker om en lang række reformer, som statsministeren var imod, dengang hun var i opposition, nemlig skattereformen fra 2009, genopretningspakken fra 2010, tilbagetrækningsreformen fra 2011, og jeg kan også huske, at i den daglige politik var statsministeren fortalende for højere skatter, ingen besparelser og stigende offentlige udgifter, og statsministeren støttede just ikke tanken om en budgetlov dengang. Statsministerens bidrag til at styrke lønkonkurrenceevnen kom jo frem i 2008, hvor statsministeren foreslog en pulje på 5 mia. kr. til yderligere offentlige lønstigninger.

Så er det bare, jeg gerne vil høre statsministeren sige, at efterlønsreformen er nødvendig, og at efterlønsreformen styrker væksten i dansk økonomi i en periode, hvor den demografiske udvikling reducerer arbejdsudbuddet.

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For et parti, som går så højt op i, hvad der er sket for 1½-2 år siden, er det jo utroligt, at man ikke husker bedre. Jeg tror godt, hr. Claus Hjort Frederiksen kan huske, at vi faktisk, da vi sad i opposition, var meget tæt inde i at diskutere en budgetlov. Det passer ikke, at Socialdemokraterne var imod en budgetlov dengang, vi var tæt inde i den diskussion, og vi er meget tilfredse med, at vi har fået gennemført en budgetlov, i øvrigt med god hjælp af Venstre i den sammenhæng.

Når det har været nødvendigt med store reformer, også mange reformer, som jeg tror at mange borgere synes virker meget voldsomme, så er det jo, fordi vi fik overladt en økonomi, der ganske enkelt ikke var styr på. Det hører jo også med til historieskrivningen. Vi havde en situation, hvor konkurrenceevnen var forringet med næsten 20 pct. over 10 år. Det var ganske meget og en stor forsømmelse fra den tidligere regering. Vi havde en situation, hvor budgetterne ikke blev overholdt år for år, og alt det har vi nu fået styr på.

Dengang fik vi fortalt, at der var to streger under facit, og at der var styr på det hele, men det passede jo desværre ikke. Derfor er vi gået i gang med et omfattende reformprogram, og jeg skal bare lige sige i parentes, venligt, at der ikke er tale om, at jeg har talt om reformer ude af landet, som vi egentlig ikke selv har stået for, jeg har netop talt om early retirement, førtidspension, og det er selvfølgelig en korrekt beskrivelse af, hvad der er foregået de sidste 1½ år.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:05

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil bare sige, at førtidspension på engelsk hedder disability pension og ikke early retirement, der tænker man på efterløn. Nu forhandlede jeg jo selv budgetloven dengang, men jeg kan da sige, at vi måtte pakke sammen, fordi Socialdemokraterne ikke var specielt in-

teresseret i det projekt. Og med hensyn til lønkonkurrenceevnen, der blev forværret, bidrog statsministeren dengang med at foreslå 5 mia. kr. ekstra til at øge de offentlige lønninger med.

Men man kan jo se på reformerne og reformvanviddet arbejdsudbudsmæssigt, og der ser regnestykket jo sådan ud: Siden foråret i 2009 og frem til valget aftalte regeringen reformer og havde flertal for reformer, som styrkede arbejdsudbuddet med 105.000 i 2020, og heraf bidrog efterlønsreformen med de 67.000. Det regnestykke viser jo klart, at efterlønsreformen er det absolut største enkeltbidrag.

For regeringens reformer, altså skatteaftale og førtidspension og fleksjob, har det kun øget arbejdsudbuddet med en 16.000-17.000, og hvis man fraregner de skattestigninger, som regeringen også har gennemført, ja, så er bidraget 12.000. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om statsministeren ikke er enig i, at efterlønsindgrebet var den væsentligste kilde til at styrke den danske økonomi og arbejdsudbuddet.

Kl. 14:07

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt, at dansk økonomi ikke var fornuftigt efterladt efter 10 år med borgerligt styre. Vi havde en situation, hvor konkurrenceevnen var forværret, hvor man ikke overholdt budgetterne, alt det er vi gået i gang med at rette op på på nuværende tidspunkt.

Reformprogrammet har været stort. Jeg tror ikke, det tjener noget formål at diskutere, hvad der er det største, men jeg kan bare sige, at hasten har været enorm i de sidste 1 ½ år. Vi gik i gang med at gennemføre en budgetlov, vi har gennemført en skattereform, en førtidspensionsreform, en fleksjobreform, vi er i gang med at reformere hele det danske skolesystem, vi er i gang med at modernisere det danske forsvar, hvor vi jo også er enige om, hvad vi skal gøre i den forbindelse, vi er i gang med at kigge på kontanthjælpssystemet og også på, hvordan vi får de unge hurtigere igennem uddannelse, alt sammen reformer og moderniseringer af det Danmark, som vi skal i gang med for at sikre, at vi også på den anden side af krisen har et velfærdssamfund, hvor alle er med.

Det er den opgave, vi har påtaget os. Den var desværre ret stor, efter at vi havde haft et borgerligt styre, som ikke i tilstrækkelig grad havde taget vare på dansk økonomi.

Kl. 14:08

Formanden:
Sidste spørgsmål, hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:08

Claus Hjort Frederiksen (V):

Nu kan jeg høre, at statsministeren er præget af en uhørt historieløshed, for det, statsministeren bidrog med, dengang statsministeren var leder af oppositionen, var højere offentlige udgifter, højere lønomskostninger, altså forværring af lønkonkurrenceevnen, og statsministeren var imod skattereformerne i 2004, 2007 og 2009, var imod genopretningspakken, var imod tilbagetrækningsreformen, stillede forslag om øgede udgifter. Derfor er det jo en historieløshed ud over alle grænser, at statsministeren besmykker sig med at skulle være meget ansvarlig.

Når vi ser på kendsgerningerne, kan vi se, at alt det, der bidrager til at styrke arbejdsudbuddet, blev aftalt under den tidligere regering, og statsministerens historiske bidrag i den forbindelse er meget lille.

Kl. 14:09

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Igen vil jeg sige, at for et parti som Venstre, som udelukkende befinder sig i fortiden og ikke rigtig er kommet op i nutiden med nye forslag og det meste af tiden ikke har positive forslag til, hvordan vi kommer ud af den her krise, er det imponerende, at man ikke har større fornemmelse for, hvad der egentlig skete bare halvandet år tilbage. Vi gik til valg på, at danskerne skulle arbejde noget mere. Det gjorde den nuværende opposition sådan set også, al den stund at man ønskede en tilbagetrækningsreform. Vi gik til valg på, at danskerne skulle arbejde mere. Det var ikke alle, der syntes, det var lige fantastisk, at vi bad danskerne om at arbejde 1 time mere om ugen, men det var jo netop, fordi vi opfattede, at en del af den udfordring, vi havde økonomisk, var, at der var for få danskere, som var i tilstrækkelig lang tid på arbejdsmarkedet – derfor 1 time mere om ugen. På den måde var det jo en dybt ansvarlig måde at gå til valg på.

Samtidig gik vi til valg på et forsigtighedsprincip. Vi holdt ét pressemøde i valgkampen, og det handlede om et forsigtighedsprincip, netop fordi vi havde en stærk fornemmelse af, at der efter 10 år med en borgerlig regering var brug for, at vi fik styr på økonomien – derfor ét pressemøde med ét budskab, som omhandlede et forsigtighedsprincip.

Kl. 14:10

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er også fra hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 960

2) Til statsministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at VK-regeringens dagpengereform har været nødvendig for Danmark og dansk økonomi?

Formanden:

Statsministeren for besvarelse. (*Claus Hjort Frederiksen* (V): Da Danmark fik sine ...). Det er først statsministeren. (*Claus Hjort Frederiksen* (V): Nå, undskyld).

Kl. 14:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal bare være helt sikker på, hvad det er for et spørgsmål. Er det S 960? (*Formanden*: Ja, det er S 960). Det er nemmere, hvis spørgsmålet bliver læst op, vil jeg sige, men det bruger man ikke mere i Folketinget.

Men spørgsmålet er, om jeg kan bekræfte, at VK-regeringens dagpengereform har været nødvendig for Danmark og dansk økonomi.

Som jeg netop redegjorde for i mit tidligere svar, er regeringen i gang med at gennemføre en række reformer – reformer, som er helt nødvendige, fordi vi skal rette op på nogle af de problemer, som blev efterladt af den tidligere regering. Dengang fik vi at vide, at der var to streger under, og at regningen var betalt. Hvad var sandheden? Det var den ikke.

Derfor er vi nødt til at rette op på økonomien, og det er svært. Vi påtager os gerne ansvaret, så derfor kommer vi med en budgetlov, derfor kommer vi med en strøm af reformer, som retter op på økonomien, og derfor kommer vi med en modernisering af den offentlige

sektor, herunder det danske forsvar, og herunder også den række af tiltag, vi har taget for at holde hånden under beskæftigelsen.

Så vi har – hvis det er det, spørgeren spørger om – forsøgt at rette op på dansk økonomi, og det har vi gjort effektivt og med udelukkende fokus på, at vi også efter krisen skal have et velfærdssamfund, hvor vi har alle med.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:11

Claus Hjort Frederiksen (V):

Nu afhænger det jo så af, hvad man forstår ved ordet effektivt, for siden statsministeren er blevet statsminister, er ledigheden steget her i landet og beskæftigelsen faldet. Så jeg ved ikke, om statsministeren mener, at det er en særlig effektiv måde at holde hånden under beskæftigelsen på.

Det, der interesserer mig, er jo sådan set, at statsministeren og hendes parti under valget sådan set modarbejdede alle de ting, som statsministeren nu går og praler af i Davos; det, statsministeren gik til valg på, blev heldigvis ikke gennemført. Der skal ikke lyde nogen bebrejdelse fra mig af, at en statsminister i udlandet fremstiller styrkerne i dansk økonomi og i det danske samfund, men på en eller anden måde virker det lidt dobbeltmoralisk, at man render rundt i udlandet og praler af nogle resultater, som man selv var imod.

Da Danmark fik sin henstilling fra EU i 2010 om at konsolidere økonomien, fremlagde og gennemførte vi genopretningspakken, som indebar et udgiftsstop i stat, regioner og kommuner, og dagpengereformen. Statsministeren var lodret imod det hele. Når statsministeren så uden for landets grænser praler af de her ting, ville det jo være rart, at man også inden for landets grænser ligesom anerkendte, at det var nødvendigt for genopretningen af dansk økonomi at gennemføre efterlønsreformen og dagpengereformen.

Det er såmænd bare det, jeg efterlyser: at man ikke opererer i to verdener, en uden for landets grænser og en anden herhjemme.

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo ganske enkelt forkert, når hr. Claus Hjort Frederiksen i dag står i Folketingssalen og siger, at jeg i udlandet praler med dagpengereformen. Jeg har ikke nævnt den med et ord på mødet i Davos, og jeg ville egentlig ønske, at hr. Claus Hjort Frederiksen lige nu, lige i dag, kunne slå fast, at det, han sagde nu, var forkert. Jeg har ikke nævnt den reform med et ord. Det ville klæde hr. Claus Hjort Frederiksen at få det slået fast, for man er begyndt på et eller andet, som har sit udspring i noget, der simpelt hen ikke er sandt.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:14

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg tror, det er statsministerens brug af ordet frenzy, »et vanvid«. Og når statsministeren var på Davosmødet, går jeg ud fra, at det var økonomien, statsministeren talte om. Jeg tror ikke, at de mange deltagere i Davos var specielt interesseret i at høre om folkeskolereformen, men jeg tror, at statsministeren gerne ville fremstille Danmark som et foregangsland på reformområdet. Og her springer det jo bare helt vildt i øjnene, at det, som statsministeren har været initiativtager

til, nemlig skattereformen fra sidste sommer og førtidspensions- og fleksjobreformen, har leveret et meget, meget lille bidrag til en styrkelse af arbejdsudbuddet, hvorimod alt det, som statsministeren ikke ville medvirke til, er det, der har haft den store virkning.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Claus Hjort Frederiksen stod lige her før og påstod, at jeg havde blæret mig, som ordene faldt, med dagpengereformen. Jeg vil gerne bede hr. Claus Hjort Frederiksen om at dokumentere det, for det er ganske enkelt ikke rigtigt, og det bliver ikke mere rigtigt af at blive gentaget. Det passer ikke. Jeg har henvist til de reformer, som jeg selv har haft ansvaret for, og det er sådan set også rigeligt til at beskrive et reform frenzy.

Vi er gået i gang med en stor energi- og klimaafale, som betyder en reformering af den måde, vi får energi på i Danmark. Vi har en budgetlov, vi har en skattereform, som betyder rigtig meget, en førtidspensionsreform og en fleksjobreform. Vi er i gang med en større skolereform, som kommer til at betyde utrolig meget for vores børn og kommende generationer. Vi er i gang med en kontanthjælpsreform, og vi er også i gang med at få de unge hurtigere igennem uddannelserne. Det er mange reformer på kort tid, og det var såmænd det, jeg henviste til.

Så derfor vil jeg bede hr. Claus Hjort Frederiksen om at tænke sig om et par gange, måske mere, før man begynder at opfinde ting, der rent faktisk ikke er sket.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen, sidste runde.

Kl. 14:16

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil sige til statsministeren, at jeg er meget ked af, hvis det, statsministeren holdt foredrag om i Davos, var folkeskolereformen og lignende reformer, for hvis vi tager det økonomiske område, har statsministeren været ophavsmand til to reformer, skattereformen i 2012 og førtidspensions- og fleksjobreformen. Og som jeg sagde før: Hvis man fraregner de skattestigninger, regeringen har introduceret, ja, så giver det et arbejdsudbud på 12.000 personer, hvorimod VK-regeringen gennemførte reformer, der gav et arbejdsudbud på 105.000. Men statsministeren må naturligvis undskylde, hvis det var folkeskolen, der var temaet for statsministerens optræden i Davos.

Kl. 14:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan da i hvert fald høre, at der er blevet slumret en lille smule, mens man lyttede til, hvad der foregik i Davos, for der nævnte jeg faktisk skolereformen blandt en række andre reformer, blandt vores skattereform, blandt førtidspensionsreformen. De blev faktisk nævnt med navns nævnelse, da jeg deltog i panelet dernede. Så måske skulle man tænke over, at man, næste gang man kritiserer så hårdt, i det mindste vågner hundrede procent op og kan notere det ned, der bliver sagt i et helt almindeligt panel i en paneldebat i Davos.

Kl. 14:17

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Peter Christensen, og det er så spørgsmål nr. S 961.

Kl. 14:20

Kl. 14:17

Spm. nr. S 961

3) Til statsministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at hun gik til valg på ikke at gennemføre den efterlønsreform, der blev aftalt mellem V, KF, DF og RV, og uddybe, hvorledes det harmonerer med statsministerens udtalelser om reformamok på World Economic Forums årsmøde i Davos?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der bliver spurgt, om jeg kan bekræfte, at jeg gik til valg på ikke at gennemføre den efterlønsreform, der blev aftalt mellem Venstre, Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, og uddybe, hvordan det harmonerer med mine udtalelser om reformamok på World Economic Forums årsmøde i Davos.

Altså, igen vil jeg konstatere, at det er meget glædeligt, at Venstre er vågnet op, deltager i debatten og følger med i, hvad der foregår på et Davosmøde. Det er rigtig godt. Jeg synes jo også, at det vil være interessant, hvis Venstre så kunne vise samme interesse for det, der foregår herhjemme, den økonomiske udfordring, vi står med, de dagpengemodtagere, som er ved at komme i klemme, hvor Venstre har været ganske ligeglade med dem. Men når det så er sagt, vil jeg gerne bekræfte, hvad alle ved, nemlig, at vi alle sammen før valget, i hvert fald de to store toneangivende partier, var optaget af at sikre, at danskerne arbejdede noget mere. Det var derfor, vi gik til valg på, at danskerne skulle arbejde en time mere om ugen, og vi sagde meget klart og tydeligt, at det var nødvendigt for at få vores økonomi til at hænge sammen. Så jeg tror ikke, at der er nogen, der overhovedet i valgkampen var i tvivl om, at Socialdemokraterne ligesom – det skal siges i al fairness – Venstre var optaget af, at arbejdsudbuddet var en del af det at få vores økonomi til at hænge sammen.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:19

Peter Christensen (V):

Det er jo interessant at høre – velkommen hjem i øvrigt – at statsministeren nu gerne vil snakke om arbejdsudbud, fordi lige før var der en debat med hr. Claus Hjort Frederiksen, hvor statsministeren nævnte en stribe reformer, som skulle understøtte, hvorfor det var en historisk amokregering, og så nævner man en lang række reformer, som ikke øger arbejdsudbuddet. Kan statsministeren ikke bekræfte, at af de reformer, som har givet øget arbejdsudbud, har regeringen lavet to – Venstre har været med i dem begge to – og sammenlignet hermed blev der i den reformperiode, der var, mens Lars Løkke Rasmussen var både statsminister og finansminister, lavet reformer svarende til 105.000 personer? Så derfor er det at kalde statsministerens politiske arbejde for historisk, når man netop diskutere arbejdsudbud, ganske enkelt ikke rigtigt.

Kl. 14:20

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg erindrer ikke noget tidspunkt, hvor man har haft så stor hast i forhold til at få ændret de strukturer eller være inde i det maskinrum, som udgør vores velfærdssamfund. Der må hr. Peter Christensen jo selv om, hvordan han vurderer tingene, hvordan han tæller tingene op, men jeg kan bare nævne, at siden vi kom til, har vi gennemført en række store ændringer af vores samfund. Det startede med budgetloven, som er en stor ændring af vores samfund, al den stund at det ikke lykkedes en borgerlig regering i næsten 10 år at holde styr på økonomien. Vi har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre. Vi kan bare konstatere, at det ikke kunne lade sig gøre – derfor en ret stor aftale. Derefter er der førtidspension, fleksjob, skattereformtale.

Nu er vi så gået i gang med en temmelig stor ændring af vores folkeskole, som bliver til gavn for vores børn, og som jo også betyder noget. Vi gennemfører også sammen med Venstre en stor modernisering af vores forsvar, som bestemt også kommer til at ændre på strukturerne i vores forsvar, og er netop i gang med at lægge sidste hånd på en kontanthjælpsreform og en reform af den måde, vores unge studerer på. Så det er da ganske store reformer, vi snakker om her, og jeg har egentlig svært ved at se, hvad det er, Venstre vil i den her debat. I stedet for bruge tiden på at skaffe bedre rammer for dansk økonomi koncentrerer man sig om et eller andet regnestykke, der dybest set ligger 1½ år tilbage i tiden.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:21

Peter Christensen (V):

Jeg forstår godt, at statsministeren synes, at halvandet år tilbage er lang tid, så lang tid, at man skal glemme alt om det, for det skyldes jo de mange løfter, som statsministeren havde givet danskerne, men som ikke er blevet til noget. Nu nævner statsministeren arbejdsudbud som en målestok, og så går jeg ind og forholder mig konkret til arbejdsudbud, men nej, så er det ikke noget, vi skal måle længere. Så siger statsministeren: Det er rigtigt nok, jeg gik til valg på at være imod en efterlønsreform, fordi vi ville have danskerne til at arbejde mere. Så er mit konkrete spørgsmål bare: Hvis trepartsforhandlingerne, som statsministeren ønskede, var blevet til noget – det lykkedes så ikke for statsministeren at gennemføre det, for alle blev uvenner – var efterlønsreformen så ikke blevet til noget?

Kl. 14:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er mange hypotetiske spørgsmål. Der bliver spurgt om, hvad vi gik til valg på. Vi gik til valg på at øge arbejdsudbuddet. Der har været mange diskussioner om, hvad vores økonomiske politik var, og en af de ting, som jeg tror de allerfleste mennesker kan huske, var, at vi sagde til danskerne, at de skulle arbejde 1 time mere om ugen. Man kan bestemt heller ikke sige, at det ikke blev debatteret i valgkampen. Derfor er min pointe blot, at hvor Venstre havde efterlønsreformen, tilbagetrækningsreformen, så havde vi budskabet om, at danskerne skulle arbejde noget mere. Så det er simpelt hen ikke rigtigt, at vi ikke har været optaget af det her emne før valget, for det har vi i den grad.

Vi er også optaget af andre ting. Vi er f.eks. optaget af at få en bedre skole, vi er optaget af at modernisere vores offentlige sektor,

herunder vores forsvar, men jeg kan forstå på Venstre, at de her strukturelle ændringer af vores samfund som f.eks. vores skolereform ikke betyder noget, det er ikke noget, vi skal fortælle om ude i verden, selv om vi egentlig synes, at det er noget af det, som også afgør Danmarks fremtid, altså om vi har en skole, som er til for alle elever. Men det er åbenbart ligeegyldigt for Venstre.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Peter Christensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:23

Peter Christensen (V):

Det er det bestemt ikke, vi glæder os til forhandlingerne om folkeskolen. Men nu handler debatten om, at statsministeren lige har været i Davos og stået og prælet med bl.a. efterlønsreformen, og jeg kunne godt tænke mig at vide, om statsministeren ærgrer sig over, at statsministerens egen plan »En Fair Løsning« ikke blev til noget.

Kl. 14:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, det, der er rigtig vigtigt i den her debat, er, at Venstre får sine fakta gjort korrekt. Jeg har talt om førtidspensionsreformen, jeg har talt om skattereformen, jeg har talt om kontanthjælpsreformen, vores skolereform. Det er nogle af de eksempler, jeg har nævnt i den her forbindelse. Jeg synes egentlig, det ville klæde Venstre at få deres fakta gjort korrekt. Før havde hr. Claus Hjort Frederiksen, tidligere finansminister, ikke opfattet, at jeg ikke havde talt om en dagpengereform, og påstod, at det var nogle af de reformer, jeg havde nævnt i Davos. Det passer ikke, og det ville klæde Venstre at få styr på fakta!

Kl. 14:24

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren, nr. 962, er også stillet af hr. Peter Christensen.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 962

4) Til statsministeren af:

Peter Christensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at hun gik til valg på at rulle dagpengereformen tilbage?

Formanden:

Værsgo til statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Svaret er nej.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:24

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne tilbage til det sidste, statsministeren sagde, altså at det handler om fakta. Og det er ikke, fordi jeg synes, det er en specielt værdig diskussion eller værdig argumentation fra statsministerens side, men er statsministerens svar, når man fortæller om verden om,

hvad der har reddet dansk økonomi, at early retirement ikke er efterløn, selv om det er det for alle i den danske debat. Man kan tage vismændene her i Danmark – for dem er early retirement altså efterløn.

Men så er statsministerens forsvar altså, at lige for statsministeren betyder early retirement altså førtidspension – ikke disability pension, som alle andre bruger. Det er et lidt tyndt forsvar, al den stund førtidspension, vil jeg sige til statsministeren – jeg var selv med til at forhandle det på plads, for Venstre er nemlig altid med, når det gælder reformer, modsat statsministeren, da statsministeren var i opposition – gav 100 mio. kr.

Så selvfølgelig er det da efterløn. Jeg ved jo, at statsministeren er meget god til engelsk, og selvfølgelig er det da, når man taler i Davos og står og roser sig af, hvor stærk dansk økonomi er, og nævner early retirement, efterløn, for det er det, efterløn betyder på engelsk.

Så er mit spørgsmål bare: Er statsministeren stolt over, at Danmark har lavet en efterlønsreform?

Kl. 14:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har talt om de reformer, som vi selv har gennemført, og derfor synes jeg også, at Venstres kritik er både hysterisk og fejlplaceret.

Før havde vi hr. Claus Hjort Frederiksen, som påstod, at jeg havde talt om dagpengereformen. Ingen steder kan det dokumenteres, og det understreger jo bare, at Venstre finder på. Og derfor kan jeg ikke sige så meget andet i den diskussion.

Jeg ville ønske, at Venstre kom frem til nutiden. Vi står i januar 2013 og er optaget af, hvordan vi får Danmark videre. Noget af det, vi er allermost optaget af i regeringen, er, at i de 10 år, der var en borgerlig regering, mistede vi konkurrenceevne på næsten 20 pct. Det er en udfordring, der skal tackles, og den har vi i regeringen selvfølgelig påtaget os, ligesom vi har påtaget os at være inde i samfundets maskinrum og ændre de strukturer og mekanismer, der er i samfundets maskinrum. Det er alt sammen for fortsat at have et velfærdssamfund, hvor vi får alle med.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:27

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er en bemærkelsesværdig argumentation. Men jeg spurgte sådan set, om statsministeren var stolt af, at Danmark har lavet en efterlønsreform, som har styrket dansk økonomi. Så kunne statsministeren måske sammen med et svar på det fortælle mig, at hvordan statsministeren ville oversætte ordet efterløn til engelsk.

Kl. 14:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er rigtig stolt af, at Socialdemokraterne og Venstre for den sags skyld, altså de store partier, igennem mange år har turdet tale om, at det er rette op på dansk økonomi handlede om arbejdsudbud. Det talte vi om, da vi sad i opposition, og det har vi også fortsat talt om i regering. Da vi sad i opposition, var vi optaget af arbejdsudbuddet og sagde direkte til danskerne, at hvis man gerne ville have velfærdssamfundet til at hænge sammen, så måtte man arbejde 1 time mere om ugen. Jeg skal hilse og sige fra de utallige debatter, som jeg

selv deltog i, at det ikke altid var lige populært at fortælle danskerne, at de skulle arbejde 1 time mere om ugen. Så jeg er stolt af, at vi i opposition og også i regering har taget diskussionen om arbejdsudbud alvorligt.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Peter Christensen for sidste runde.

Kl. 14:28

Peter Christensen (V):

Der var jo ikke meget svar på det, som det handlede om, og som statsministeren gerne vil have det til at handle om, nemlig at early retirement sandelig ikke var efterløn, og at statsministeren ikke har stået og rost efterlønsreformen i Davos. Derfor kan jeg da bare gentage spørgsmålet: Hvordan vil statsministeren oversætte ordet efterløn til engelsk? Jeg ved jo, at statsministeren er kyndig i det sprog. Oven på en lidt uværdig argumentation fra statsministerens side synes jeg måske, at det ville være passende at oversætte det for mig.

Kl. 14:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Statsministeren.

Kl. 14:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, jeg opfatter som uværdigt, er, at Venstre kun er optaget af det, der skete for halvandet år siden, og er i gang med at skrive historie om Venstres tid i regering i stedet for at anerkende, at man efterlod nogle store, uløste problemer. Der var ikke to streger under facit, der var ikke tale om, at regningen var betalt, der var tværtimod en situation, hvor man år for år ikke kunne finde ud af at overholde budgetterne, og hvor konkurrenceevnen raslede ned. Der var ikke styr på tingene. Det skal også lige bemærkes, at mellem 150.000 og 170.000 private arbejdspladser var forsvundet ud af landet.

Det var den situation, vi overtog, og derfor har vi hver eneste dag kæmpet for at rette op på økonomien og har været inde at ændre de strukturer, som udgør samfundets økonomi. Det er vi meget stolte af, og hvis jeg ikke skulle fortælle om det på et møde i Davos og heller ikke gøre opmærksom på, hvad vi egentlig kan, og hvad vi vil i Danmark, så synes jeg egentlig ikke, at jeg ville løse min opgave som statsminister.

Kl. 14:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til statsministeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Næste spørgsmål er ligeledes til statsministeren, og det er stillet af hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 963

5) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er regeringens holdning til den britiske premierminister, David Camerons, længe ventede tale om forholdet mellem Storbritannien og EU, og er statsministeren indstillet på, at regeringen følger de kommende forhandlinger mellem den britiske regering og EU tæt, med det formål at vurdere, om Danmark kan have gavn af at overveje samme model som Storbritannien?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Nu læser vi jo ikke spørgsmålene op mere, så derfor giver jeg ordet til statsministeren. Værsgo.

Kl. 14:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

David Cameron holdt den 23. januar sin, må jeg nok sige, længe ventede tale om Storbritanniens fremtid i forhold til EU. Cameron fremsatte i talen som partiformand, som jeg har forstået det, et ønske om, at man skulle genforhandle det britiske EU-medlemskab, og gav et løfte om at afholde en folkeafstemning i næste valgperiode, hvis han genvinder magten.

Jeg vil gerne klart sige, at regeringen ønsker, at Storbritannien skal forblive medlem af EU. Vi har mange synspunkter tilfælles med briterne, vi føler os meget tæt på briterne og har et ubrydeligt ven-skab med briterne, men jeg må så også sige, at i forhold til EU er vores tilgang en noget anden end den, briterne har valgt. For regerin-gen ønsker, at Danmark skal være så tæt på kernen i EU som over-hovedet muligt, og det er jo ikke den britiske vej. For mig ændrer det selvfølgelig ikke på alt det, vi har sammen med briterne. Men vi har ikke valgt at bede om en genforhandling. Vi har tværtimod i de si-tuationer, hvor det har været muligt, valgt at være tæt på kernen i Europa og også gøre vores indflydelse gældende.

Kl. 14:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:31

Peter Skaarup (DF):

Det var jo i sandhed en meget skelsættende tale, som den britiske premierminister, David Cameron, kom med i sidste uge, og også en tale, der – selv om nogle måske har syntes, de ville gøre lidt grin med den og være sådan lidt nedvurderende i forhold til den – har sat gang i debatten på godt og ondt i forskellige lande og selvfølgelig også i Danmark. Og det er godt. Det er også derfor, vi synes i Dansk Folkeparti, at det er yderst relevant, at vi her i Folketinget hører statsministeren om, hvad det giver anledning til.

Jeg tror faktisk, at statsministeren måske kunne have vundet lidt mere, hvis man havde været lidt mere åben over for det, som David Cameron har sagt i forbindelse med sin tale. Skiftende statsministre har jo faktisk ønsket – det har de i hvert fald sagt – at der skulle bygges bro mellem det, man har kaldt jasiden og nejsiden i Danmark. Det er jo sådan, at den danske befolkning er ret uenige om, om vi skal have meget mere EU, eller vi skal have meget mindre EU.

Jeg tror, at statsministeren og regeringen skulle have valgt den linje, og det kunne jeg jo så opfordre statsministeren til, og spørge, om statsministeren vil, altså anlægge den linje, hvor man – i lighed med hvad den britiske regering og det britiske konservative parti gør nu – undersøger, om EU faktisk er gået for langt på nogle områder. Og om der er brug for at tage noget af suveræniteten tilbage til det britiske parlament, det danske Folketing og de andre nationale parla-menter, i stedet for hele tiden at ændre vedtægterne, kan man sige, for klubben med henblik på at overføre mere magt til den centrale klub i Bruxelles. Kunne det ikke være en vej at gå?

Statsministeren har jo selv sagt, da hun trådte til, at hun ville være statsminister for hele den danske befolkning. Mon ikke det kunne være en idé så at lytte lidt til, hvad dem, der er meget skeptiske over for EU, siger, og det er jo sådan cirka halvdelen af den danske be-folkning.

Kl. 14:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Statsministeren.

Kl. 14:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi er i en situation, hvor vi med fuldt åbne øjne og masser af debatter i Folketinget, i Europaudvalget, og hvor vi ellers diskuterer EU, diskuterer de her ting jævnligt. Danmark har en fastkurspolitik i forhold til euroen; vi har en anden interesse i euroen end briterne, som ikke har en fastkurspolitik. Og på den måde er vi jo nok lidt tættere på de beslutninger, der træffes omkring både euroen og Europa, end briterne er.

Nu har briterne så valgt en ny vej, og vi ved jo stadig ikke helt, hvad den indebærer. Altså, hvad er det, de gerne vil genforhandle, hvad er det, de gerne vil ud af? Det ved vi reelt ikke, ligesom vi heller ikke ved, hvad Dansk Folkeparti gerne vil ud af. Men det er jo så en anden snak. Jeg kan desværre ikke stille spørgsmål i den her sammenhæng.

Men jeg mener, det stadig er i dansk interesse at fastholde EU som et fælles, forpligtende samarbejde. Det er bestemt ikke perfekt – det siger sig selv – men det er et samarbejde, hvor vi alle sammen ikke alene har de rettigheder, men også de pligter, der følger af at have et fælles forpligtende samarbejde mellem 27 lande.

Kl. 14:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:34

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at statsministeren ikke vil gå ind på den tankegang, at det faktisk kunne være en god idé, hvis man kunne bygge bro mellem det, som dem, der er meget skeptiske over for EU mere magt til Bruxelles, har af holdninger, og så dem, der gerne vil have det bestående EU eller endnu mere EU. Og jeg tror faktisk godt, at jeg kunne være med til at snakke med dem, der er totalt imod EU og sige: Jamen her gør vi trods alt et forsøg på at lægge den suverænitet tilbage til nationale parlamenter, som man mener der er overført for meget af fra de nationale parlamenter til Bruxelles.

Så hvorfor egentlig ikke gøre det samme som briterne? Altså med helt fuldstændig friske øjne, fordomsfrie øjne, vurdere – sådan som briterne nu er i gang med: På hvilke områder er det, at det er gået for langt? Og det er så mit spørgsmål til statsministeren, for der må vil også være områder for statsministeren, hvor EU har tiltaget sig meget mere magt, også over danske forhold, end godt er.

Kl. 14:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Statsministeren.

Kl. 14:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg mener bestemt ikke, at EU på alle områder er perfekt. Det skal også understreges, at vi selvfølgelig respekterer de danske undtagelser, det siger sig selv. Men min grundholdning er, at et lille land som Danmark får langt mere indflydelse på resten af Europa – og dermed også på forhold, der påvirker os selv og påvirker danskerne selv – ved at indgå i et stærkt, forpligtende samarbejde på mange af de områder, hvor der bliver samarbejdet i øjeblikket. Og forpligtende betyder jo netop, at man i fællesskab har nogle love og regler, og at de love og regler også skal overholdes af landene. Så jeg er meget spændt på at se, hvad briterne egentlig vil. Hvad er det, de vil ud af? Er det det sociale Europa? Hvad er det, de vil ud af?

Jeg må sige, at jeg står næsten lige så uforstående over for, hvad Dansk Folkeparti egentlig vil med Europa, og har endnu ikke forstået, hvad det er, Dansk Folkeparti vil ud af. Det er muligt, det er det

sociale Europa, altså lønmodtagernes beskyttelse og vores mulighed for at gå imod social dumping, men så synes jeg egentlig, at Dansk Folkeparti skulle sige det klart og tydeligt.

Kl. 14:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Peter Skaarup, sidste runde.

Kl. 14:36

Peter Skaarup (DF):

Det tror jeg vi har sagt mange gange. Det er f.eks. det faktum, at vi har svært ved at gøre så meget – det er specielt også noget, regeringen mener – ved social dumping, altså hvor vi får østeuropæisk arbejdskraft til Danmark, som beskyttet af EU's regler faktisk har fri adgang til det danske arbejdsmarked. Det er jo et kæmpeproblem og et problem, som statsministeren og statsministerens parti i øvrigt burde forholde sig meget mere intenst til.

Det var da oplagt her, når nu vinduet er åbnet af den britiske premierminister, David Cameron, at sige: Jamen her har Danmark også et problem. Vi har måske 60.000 østeuropæere i Danmark, der udkonkurrerer dansk arbejdskraft på lønnen. Det er da et gigantproblem, og det må også være et gigantproblem for en statsminister, der meget gerne vil have flere danskere i beskæftigelse. Her var det da oplagt at sige: Hov, lad os da så lægge det ind sammen med de britiske ønsker og få vurderet, hvad Danmark kan kræve, i stedet for bare at bøje nakken og sige o.k., vi kan ingenting gøre.

Kl. 14:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Statsministeren.

Kl. 14:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er meget enig i, at social dumping er en alvorlig udfordring, som vi skal se på, og det er også derfor, regeringen har taget en række tiltag i forhold til social dumping. Derfor undrer det mig lidt, at Dansk Folkeparti, efter at de er kommet i opposition, er optaget af det, mens de i 10 år nærmest ikke kom med et eneste forslag – jeg tror måske, der var et forslag, der vedrørte social dumping. Så det er lidt besynderligt, at Dansk Folkeparti pludselig er blevet optaget af det her.

Men jeg mangler også svar fra Dansk Folkeparti på, hvad det er, man konkret gerne vil gøre, for som jeg har forstået Dansk Folkeparti, er man egentlig enig i alt det, der vedrører det indre marked. Sådan må jeg forstå Dansk Folkeparti. Det vedrører jo så også fri bevægelighed for arbejdstagere, ligesom der er fri bevægelighed på andre områder.

Så jeg har vanskeligt ved helt at finde ud af, hvad det egentlig er, man vil på det her område. Og før vi har klarlagt det, er det jo lidt vanskeligt at have en diskussion med Dansk Folkeparti.

Kl. 14:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål. Det er ligeledes til statsministeren, og det er ligeledes stillet af hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 964

6) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan statsministeren oplyse, hvordan den danske regering vil stille sig i forhold til det britiske ønske om en mindre vidtgående tilknytning til EU, og om regeringen vil være åben for, at andre eksisterende

de medlemslande kan få lignende aftaler med EU om en mindre vidtgående tilknytning?

Kl. 14:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Statsministeren har ordet, værsgo.

Kl. 14:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er lidt i samme boldgade, og svaret er jo, at Cameron nu har holdt sin tale og i overordnet form udlagt, hvordan han ser Storbritanniens tilknytning til EU fremadrettet. Igen vil jeg godt sige: Vi ønsker, at Storbritannien forbliver en del af EU. Det er i vores interesse, at Storbritannien er en del af EU. Vi har mange, mange forskellige synspunkter tilfælles og et stærkt og ubrydeligt venskab med Storbritannien.

Men nu er det jo så op til Storbritannien at give et bud på og fortælle ... [lydudfald] ... hvad det er, man ikke længere skal regulere i fællesskab. Og som jeg også sagde før, mener jeg, det er i et lille lands stærke interesse at være med dér, hvor beslutningerne træffes, være med til at træffe de beslutninger i Europa, som har en betydning for os selv. Og det er derfor, at vi skal vælge en lidt anden vej end briterne. Vi skal være tæt på beslutningerne, tæt på kernen, og der har briterne så valgt en anden vej nu.

Kl. 14:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved godt, at statsministeren og statsministerens parti meget gerne vil være tæt på alle beslutninger, og det er da også et meget godt mål at have, ideelt set. Men jeg går ud fra, at statsministeren er enig i, at hvis det havde betydet, at statsministeren og statsministerens parti havde sørget for, at vi i sin tid, i 2000, var kommet ind i euroen og havde afskaffet kronen, så havde vi hæftet for en meget, meget stor regning, en trecifret milliardregning, fordi det har kostet så meget at skulle prøve at få de sydeuropæiske lande på fode i EU-regi og i euroregi. Så vi må nok sige, at det kan være klogt at være tæt på beslutningerne, men en gang imellem kan det være klogt nok at sige: Nej, det der er vi ikke med på. Og der var den danske befolkning ganske kloge i 2000.

Hvis vi følger den logik, som statsministeren lægger for dagen, skulle vi jo egentlig bare sige til de andre lande, de store lande, Tyskland og Frankrig, som vil have meget mere fut på EU-toget: Jamen kør bare løs, I kan regne med, at vi vil være tæt på beslutningerne, så vi er med hele vejen. Det ville jo være noget af en nederlagsstemning at komme ind i, hvis det f.eks. betød, at vi så skulle være med til at betale en trecifret milliardregning på baggrund af det. Så klog var den danske befolkning dengang.

Det, jeg egentlig efterlyser, er, at statsministeren fuldstændig fordomsfrit benytter sig af det vindue, som David Cameron har åbnet, og angiver en vej til de lande, der vil ind på et andet spor i forhold til EU. Jeg synes egentlig, at da statsministeren er lidt inde på, at der er områder, hvor Danmark måske ikke synes, det er vildt godt, hvad der foregår i EU, skulle vi så ikke vælge nogle af de områder ud, ligesom englænderne er i gang med, og sige, at nogle ting byder vi ind med, og på andre områder kunne vi godt tænke os, at retningen blev en lidt anden, eksempelvis omkring social dumping, som udkonkurrerer dansk arbejdskraft lige nu?

Kl. 14:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil godt understrege, at vi fuldt ud respekterer de undtagelser, vi har i Danmark, og det betyder også, at det ikke er helt rigtigt, at vi bare kan være med eller sige til de andre, at vi gerne vil være med i alt muligt. Det kan vi naturligvis ikke, når vi har undtagelserne. Så vi vil aldrig nogen sinde sige, som spørgeren her foreslår. Vi har undtagelserne, og dem respekterer vi.

Så vurderer vi jo også i vores diskussioner, hvad der er i dansk interesse. Den seneste diskussion, vi har haft, var jo det her med at have et fælles banktilsyn og have en fælles ramme om de europæiske banker. Vi deltager aktivt i diskussionerne, og vi skal så på et senere tidspunkt tage stilling til, om det er i dansk interesse at deltage.

Så mit fokus er altid, om det er i danskernes interesser at være med i de her ting, at sidde med ved et forhandlingsbord og være med til at træffe beslutninger, som under alle omstændigheder påvirker os selv i Danmark. Der er det jo min grundholdning, at det er meget smartere og meget bedre for os danskere, hvis der er forhold, som alligevel påvirker os, at vi så også udøver den indflydelse, vi har mulighed for at få.

Kl. 14:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:43

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan nævne for statsministeren, at en af de ting, som briterne er meget foruroligede over, er EU-Domstolens aktivisme, fordi briterne jo ligesom danskerne har forskellige undtagelser i forhold til EU; de er eksempelvis ikke med i Schengen. Man har op igennem årene også fortalt den britiske befolkning, at det, som man i sin tid gik med i, var et handelssamarbejde, men hvor de jo oplever, at Domstolen griber ind på områder, som de aldrig havde troet at EU overhovedet havde nogen kompetencer i forhold til, nemlig sundhedspolitikken, socialpolitikken. Og i dag må vi egentlig bare erkende, både i England og Danmark, at selv om vi på det område ikke har et forbehold og heller aldrig har diskuteret, om vi skulle have et forbehold, og selv om vi på visse områder har forbehold, uanset om det er den ene eller den anden situation, så kan Domstolen bestemme, hvad vi skal gøre. Det var jo f.eks. tilfældet med Metockdommen i forhold til udlændingepolitikken, og der kan jeg huske, at Socialdemokraterne var enige med Dansk Folkeparti.

Var det her så ikke også et emne, hvor vi kunne sige: Jamen vi har et forbehold, lad os da håndhæve det?

Kl. 14:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Statsministeren.

Kl. 14:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det her handler jo om, hvordan man mener at man får det stærkeste EU, som også er til gavn for de små lande. Som jeg ser det, får vi et svagere EU, hvis alle landene kan sidde med hele paletten og sige, at det og det vil man ikke være med i, men at dét vil man gerne være med i. For det betyder, at vores stærke fællesmængde, hvor vi både har rettigheder og pligter, bare bliver mindre og mindre, og at EU bliver ude af stand til at løse de grænseoverskridende problemer, vi har. Vi skal hele tiden huske på, at ud over at EU er vores fælles marked, et handelsfællesskab, er det jo også et forsøg på at løse grænseoverskridende problemer som forurening, som social dumping, som kriminalitet – væsentlige problemer. Det er jo det, det

handler om. De udfordringer tror jeg vi bliver mindre i stand til at løse, hvis vi har et Europa, der er som et tag selv-bord, hvor landene ikke har et stærkt fællesskab, hvor der er regler – for det er der jo i et fællesskab – men også stærke rettigheder og pligter.

Kl. 14:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Peter Skaarup for den sidste runde.

Kl. 14:46

Peter Skaarup (DF):

Men jeg vil sige til statsministeren: Det, som statsministeren står og argumenterer for, er jo så at fjerne forbeholdene – det ved jeg godt at man har ønsket med hensyn til de fire danske forbehold – og at landene skulle fjerne forbeholdene. Altså, statsministeren siger jo ligesom, at vi skal være tæt på kernen i det hele, og at vi skal være med i det hele; det er sådan grundlæggende den holdning, der er. Så minder jeg bare om, at den a la carte-model og det, som englænderne i øjeblikket diskuterer, har vi jo allerede nu. Vi har det i Danmark på fire områder. Vi har også et sommerhusforbehold, og det er, har jeg forstået, i øvrigt noget, som Socialdemokraterne går ind for fortsat at have. Det er sådan nu.

Kunne man så ikke forestille sig, det kunne være en god idé at følge det land, som vi faktisk i sin tid, da vi kom ind i EU, sammen med Irland fulgte med, nemlig England, altså følge dem med hensyn til at tage de områder ud, hvor den danske befolkning, hvor Folketinget og hvor statsministeren selv – det indrømmes af statsministeren – kunne tænkes at mene at her ser det ikke så godt ud? Det er jo et vindue, man kan åbne, det er en mulighed, man kan bruge, i stedet for på forhånd at gøre nar og sådan lidt nedværdigende sige: Jamen det bliver ikke os, der tager med englandsbåden.

Kl. 14:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Statsministeren.

Kl. 14:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes bestemt ikke, der er nogen, der har gjort nar af noget som helst. Vi har fortalt om den holdning, som regeringen har, og som vi også deler med et flertal i Folketinget. Så der er ikke nogen, der har gjort nar af nogen, og enhver er i sin gode ret til at have forskellige synspunkter på det her.

Men jeg er jo også i min gode ret til at mene, at EU er stærkest, hvis det *ikke* er et Europa a la carte, altså at det ikke er sådan, at man kan sidde og vælge, hvad man gerne vil være med i, men at vi har en stærk fælles kerne. Europa er stærkest, når de 27 lande hører sammen, når de træffer beslutninger sammen, og når der er en stærk fælles kerne. Det har så vist sig, at vi godt kunne klare, at der var nogle lande, der havde undtagelser – vores egne undtagelse er jo et godt eksempel på det.

Men at EU er stærkest, når vi har en stærk fælles kerne med fælles regler, som *skal* overholdes – det er derfor, vi har Domstolen – med både rettigheder og pligter, er jeg ikke et sekund i tvivl om er i Danmarks interesse.

Kl. 14:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til spørgeren, tak til statsministeren.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er stillet til justitsministeren, og det er stillet af hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Der er anmeldt en medspørger, nemlig hr. Jørn Dohrmann fra Dansk Folkeparti, og det er sådan, at medspørgeren kommer ind umiddelbart før sidste runde med to gange 1 minut.

Spm. nr. S 861 (omtrykt)

7) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF) (medspørger: **Jørn Dohrmann** (DF)):

Hvorfor vælger den danske regering at implementere EU's tredje kørekortdirektiv meget mere restriktivt, end man gør i de fleste andre EU-lande?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Vi giver ordet til justitsministeren, da vi nu ikke længere læser spørgsmålene op.

Kl. 14:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg takker formanden for ordet. Både dette spørgsmål og spørgsmål nr. S 862, som jeg skal besvare om lidt, er stillet af samme spørger og handler om implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv. Det er jo et tema, som i løbet af efteråret har givet anledning til en del spørgsmål om forskellige dele af direktivet, og som vi i øvrigt snart skal have en forespørgselsdebat om her i salen. Ud fra formuleringen af spørgsmål nr. S 862 tillader jeg mig i dag at gå ud fra, at det navnlig er reglerne om kørekort til motorcykler, der har spørgereens interesse, og derfor vil jeg besvare spørgsmålet med fokus herpå.

Med tredje kørekortdirektiv blev det jo et krav, at man for at kunne køre mellemstor motorcykel skal være 2 år ældre end det, der er alderskravet for at kunne køre lille motorcykel. For stor motorcykels vedkommende skal man i øvrigt under forudsætning af 2 års erfaring med mellemstor motorcykel være yderligere 2 år ældre.

Med tredje kørekortdirektiv blev den trinvis adgang til motorcykelkørekort således styrket med det formål at sikre en bedre færdselssikkerhed.

Tredje kørekortdirektiv indeholder derudover en række nye obligatoriske aldersbetingelser for erhvervelse af andre kørekort. Nogle af aldersbetingelserne efter direktivet kan dog fraviges af medlemsstaterne, og det gælder f.eks. alderskravet for erhvervelse af kørekort til motorcykel, her kan medlemsstaterne fastsætte en aldersgrænse for lille motorcykel på 17 eller 18 år i stedet for direktivets minimumskrav om 16 år. Dette skal dog i givet fald ske, som jeg sagde før, under iagttagelse af den trinvis adgang, altså med intervaller af 2 år.

Som jeg efterhånden har haft lejlighed til at redegøre for en hel del gange, blev tredje kørekortdirektiv gennemført i dansk ret ved lov nr. 1551 af 21. december 2010 om ændring af færdselsloven. I forbindelse med behandlingen af den lov tilkendegav min forgænger, daværende justitsminister Lars Barfoed, bl.a. i et svar til Folketinget, at den hidtil gældende aldersgrænse på 18 år for lille motorcykel ville blive fastholdt, og det er netop det, der er tilfældet; reglerne er nu udmøntet i kørekortbekendtgørelsen.

Da direktivet som nævnt har et krav om trinvis adgang til erhvervelse af motorcykelkørekort, indebærer en aldersgrænse på 18 år for lille motorcykel, at det vil være nødvendigt at fastsætte aldersgrænsen for mellemstor motorcykel til 20 år og med 2 års erfaring med mellemstor motorcykel til 22 år for stor motorcykel. Uden de 2 års erfaring er alderskravet for stor motorcykel i overensstemmelse med direktivets minimumsgrænse fastsat til 24 år.

Kl. 14:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:51

Kim Christiansen (DF):

Jeg takker justitsministeren for denne opremsning af reglerne, som man jo sådan set bare kan gå ind på diverse hjemmesider og læse, hvilket jeg naturligvis også har gjort på forhånd. Så det var egentlig ikke så meget det, der var behov for. Som det også fremgår af spørgsmålet, var det mere, hvorfor den danske regering vælger at implementere – overimplementere vil jeg næsten kalde det – i forhold til det tredje kørekortdirektiv, når landene omkring os, eksempelvis Sverige og Tyskland, allerede tillader den kategori, vi nu tillader for 18-årige, for 16-årige.

Så det, jeg egentlig spørger ind til, er, hvorfor man har gjort sig de overvejelser. Det er i øvrigt noget, som man sidder i Justitsministeriet og beslutter sig for at gøre. Det her har jo ikke på noget tidspunkt været politisk behandlet, men kommer som en tyv om natten, og så skal man forholde sig til det med de problemer, det nu kan give for branchen osv. Så spørgsmålet gik ganske simpelt på, hvorfor man fra regeringens side har valgt at overimplementere i forhold til de lande, vi ellers er omgivet af og sammenligner os med.

Kl. 14:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:52

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg ved ikke, om spørgeren vil have mig undskyldt, men nu prøver jeg lige at læse den afsluttende del af mit indlæg op igen, for så håber jeg trods alt, at spørgeren vil vide, at der ikke er noget, der er kommet som en tyv om natten. Altså, dele af tredje kørekortdirektiv blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1551 af 21. december 2010 om ændring af færdselsloven. I forbindelse med behandlingen af det lovforslag tilkendegav daværende justitsminister Lars Barfoed, bl.a. i et svar til Folketinget, at den hidtil gældende aldersgrænse på 18 år – på 18 år – for lille motorcykel ville blive fastholdt.

Det var altså i 2010. Så er det rigtigt nok, at det nu bliver udmøntet i en kørekortbekendtgørelse, men det er vedtaget i Folketinget. Begrundelserne for, at man har stået fast på de 18 år, kan læses ud af det lovforslag, og ellers kan man kigge på det svar, som min forgænger, hr. Lars Barfoed, har givet, nemlig at man valgte at fastholde aldersgrænsen, den hidtil gældende aldersgrænse, på 18 år for lille motorcykel.

Det er sådan set meget enkelt, og jeg synes, det er helt urimeligt at beskyldte mig for at komme med noget som en tyv om natten, når tingene er vedtaget i Folketinget.

Kl. 14:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:53

Kim Christiansen (DF):

Man kan jo altid diskutere det urimelige i det. Den tidligere justitsminister stod jo også bag en lovgivning om, at 15-årige måtte køre knallert, og det var ligesom med forankring i det samme direktiv. Det har den nuværende regering jo så omgjort, fordi man ikke mente, at unge mennesker på 15 år kunne bære det store ansvar at køre 30 km/t. på en knallert. Så man har jo trods alt ændret nogle ting.

Det er da fuldstændig korrekt, som justitsministeren læser op, at man fastholder grænsen på 18 år, men man gør bare det nu, at man sænker størrelsen på den tilladte motorcykel fra de nuværende 250 cm³ – 25 hestekræfter tror jeg det også betegnes som – og ned til 125 cm³. Det er jo det, der sker.

Jeg er enig i, at man ikke ændrer på alderen for, hvornår man kan tage kørekort til motorcykel, men man ændrer simpelt hen de første 2 år til, at man kun må køre på en mellemstor knallert. Er det ikke korrekt opfattet?

Kl. 14:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:54

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Kim Christiansen beskyldte mig for at komme med noget som en tyv om natten. Nu har jeg forklaret, hvad det er der er rammerne for det, altså hvilke alderstrin der er. Den kørekortbekendtgørelse, der er tale om, foreligger også nu, så det er sådan set helt fair, at der spørges til det. Jeg mener selvfølgelig, at det, som vi udmønter her, er helt i forlængelse af det, som er vedtaget i Folketinget.

Kl. 14:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Godt. Der er anmeldt en medspørger, nemlig hr. Jørn Dohrmann, så jeg skal bede hr. Kim Christiansen om at forlade talerpodiet midlertidigt. Så er ordet givet til hr. Jørn Dohrmann, værsgo.

Kl. 14:55

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil bare i forlængelse af det foregående høre justitsministeren om, hvorfor man overimplementerer kørekortdirektivet her. Altså, hvorfor forholder man sig ikke til de problemer og udfordringer, der måske er ved, at andre lande har nogle lavere aldersgrænser?

Lad os nu bare tage den lille motorcykel, uanset om det er 250 cm³ eller 125 cm³. En dansk dreng kan køre til Tyskland og få kørekortet der og så komme hjem til Danmark og egentlig køre på det herhjemme. Hvorfor overimplementerer regeringen det her direktiv? Det har ministeren ikke svaret på på nuværende tidspunkt.

Det, der også er interessant, er jo så at spørge: Hvad med de folk, der kører på de her firhjuls crossere til erhvervsmæssig brug, kan man sige, med nummerplade på? Som landbrugsmedhjælper har man f.eks. skullet være 16 år for at måtte køre på et traktorkørekort. Hvordan bliver de ramt? De kan ikke engang få det lille kørekort, som der er lagt op til i direktivet, for det har regeringen udeladt.

Kl. 14:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:56

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt deler jeg simpelt hen ikke opfattelsen af, at det her skulle være gennemført som en tyv om natten. Altså, det baserer sig på en ændring af færdselsloven, som fandt sted den 21. december 2010. Og alderen bliver nu udmøntet i en kørekortbekendtgørelse. Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti stemte imod. Det er sådan set fair nok, men det er jo ikke fair at beskyldte mig eller regeringen for at komme som en tyv om natten med det her.

Så vil jeg til det der med, at man som dansker skulle kunne tage et kørekort i Tyskland og Sverige og så i øvrigt køre på det her, sige, at det kan man ikke. Det er ikke muligt efter EU-reglerne at tage et kørekort i f.eks. Tyskland eller Sverige, mens man stadig bor og opholder sig i Danmark. Så jeg ved ikke, hvor hr. Jørn Dohrmann har det fra.

Så, altså, det er sådan set meget enkelt. Min forgænger i stolen her, tidligere justitsminister hr. Lars Barfoed, har fremlagt det helt åbent for Folketinget. Den tidligere borgerlige regering valgte at

fastholde den hidtidige og daværende gældende aldersgrænse på 18 år for lille motorcykel. Det er lagt helt åbent frem.

Kl. 15:00

Det er fair nok, at Dansk Folkeparti stadig er imod, men jeg synes altså, at man så må prøve at læse, hvad der står, frem for at stå og sige ting her, som er helt åbenlyst forkerte.

Kl. 14:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Jørn Dohrmann for sidsterunde som medspørger.

Kl. 14:58

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, det er helt uhørt af en minister ligesom at beskyldte mig for at have sagt, at ministeren skulle komme som en tyv om natten. Det er noget, ministeren lige nu prøver på at lægge mig i munden. Det vil jeg gerne have mig frabedt. I stedet skulle ministeren forholde sig til de spørgsmål, jeg har stillet til ministeren om, hvorfor man overimplementerer.

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke vil svare på de spørgsmål, jeg konkret har stillet, for det er vel sådan, at den unge mand, som ønsker at tage et kørekort til lille motorcykel, kan tage et ophold i Tyskland, anmelde sin adresse i Tyskland, få kørekortet og så flytte hjem til Danmark og få det overført til et dansk kørekort. Eller er det noget, ministeren nu lige pludselig har lavet om på, altså at det kan man ikke gøre på den måde? For det er jo sådan, at man kan flytte til et hvilket som helst land, man ønsker.

Så var der det, at ministeren heller ikke forholdt sig til spørgsmålet om dem, der erhvervsmæssigt bliver berørt af det her, nemlig dem, der er indregistreret med kørekort til traktorer, og dem med kørekort til 400 cm³ motorcykler, som bliver brugt erhvervsmæssigt, bl.a. i landbrug og gartneri. Hvordan bliver de ramt af det her? Nu skal de til at have et bilkørekort. Er det erhvervsvenligt, som ministeren ser det?

Kl. 14:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 14:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der kommer mange og specifikke spørgsmål. Hvis man har spørgsmål, som ligger ud over det, synes jeg det er helt fair, men jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg tog munden for fuld og sagde, at hr. Jørn Dohrmann beskyldte mig for at komme som en tyv om natten. Det var hr. Kim Christiansen, der gjorde det. Det er helt fair, og jeg respekterer hr. Jørn Dohrmanns evne til at koncentrere tingene om det, det handler om. Så tak for det, det kan kun fremme debatten.

Skulle det her betyde, at rigtig mange 16-årige danskere vil flytte eksempelvis til Tyskland for at få et motorcykelkørekort og derefter anvende det Danmark 2 år tidligere, end hvis de havde opnået kørekortet efter danske regler? Det tror jeg simpelt hen ikke på. Altså, det kan godt være, men jeg må indrømme, at jeg har svært ved at forestille mig, at der er rigtig mange danske 16-årige, som for at få et kørekort 2 år tidligere end ellers skulle flytte til Tyskland og opholde sig der. Det kan jeg simpelt hen ikke se for mig.

Det her er implementeret fuldstændig åbent. Den tidligere regerings præmisser for det er det, der ligger i den her bekendtgørelse nu.

Kl. 15:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så er det igen hr. Kim Christiansen for sidsterunde af det her spørgsmål. Værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg skal såmænd gerne stå ved mine udtalelser om, at jeg synes, det her er kommet lidt som en tyv om natten. Det skammer jeg mig ikke over, selv om jeg kan forstå på justitsministeren, at han sådan er blevet lidt pikeret over det.

For jeg mener faktisk, at det er kommet lidt som en tyv om natten, for det her er et direktiv, man sidder i Justitsministeriet og beslutter hvordan skal udmøntes. Der har som sådan ikke været en politisk behandling af selve udmøntningen, og det er nok det, jeg kritiserer lidt.

Først siger justitsministeren, at det her med at tage kørekort i Tyskland eller Sverige slet ikke kan lade sig gøre. Efterfølgende siger justitsministeren så, at justitsministeren ikke har fantasi til at forestille sig, at der er ret mange, der vil benytte sig af det. Det stritter jo sådan lidt i hver sin retning, for det er faktisk således, at man altså godt kan tage sådan et kørekort, hvis man bosætter sig i f.eks. Tyskland eller i Sverige i 6 måneder. Det er i hvert fald det, politiet har oplyst til mig, altså at det er sådan, reglerne er. Det vil jeg godt lige have at ministeren bekræfter eller afkræfter.

Når det så er sagt, er det jo stadig væk, synes jeg, problematisk, at man fra regeringens side på alle andre områder forsøger at lægge sig meget tæt op ad EU. Men lige her implementerer man altså på en sådan måde, at der vel faktisk ikke er ret meget mere end to lande tilbage i Europa, som har lignende restriktive regler i forhold til unge menneskers adfærd på motorkøretøjer. Og det var jo egentlig det, hovedspørgsmålet gik på: Hvorfor har man valgt det fra regeringens side?

Kl. 15:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Nu skal hr. Kim Christiansen holde tungen lige i munden. Det første, vi snakkede om, var, om det var muligt, mens man stadig opholdt sig i Danmark og boede i Danmark, at tage et kørekort i f.eks. Tyskland eller Sverige. Det er det ikke. Det andet var, om man kunne forestille sig, at der var rigtig mange 16-årige, som ville drage til Tyskland eller Sverige eller andre steder i Europa med henblik på at få et kørekort som 16-årig for så at bruge det i Danmark 2 år tidligere end ellers. Det tror jeg simpelt hen ikke der er mange der vil. Så derfor var det de to ting, jeg svarede hr. Jørn Dohrmann på før.

Altså, det her er hverken gennemført i røgfyldte lokaler eller som en tyv om natten, og hvad man ellers kan finde på at sige. Det baserer sig bl.a. på en lov, som den tidligere regering fik vedtaget tilbage i december 2010 om ændringer af færdselsloven, hvor aldersgrænsen for at køre lille motorcykel blev fastholdt på 18 år. Det er helt åbent, og det har været gældende nu i mere end 2 år.

Nu bliver det så rullet ud og udmøntet i en kørekortbekendtgørelse. Det er helt fuldstændig, som det blev fortalt på daværende tidspunkt.

Kl. 15:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som ligeledes er til justitsministeren. Det er ligeledes stillet af hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti og ligeledes anmeldt med hr. Jørn Dohrmann som medspørger.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 862 (omtrykt)

8) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF) (medspørger: **Jørn Dohrmann (DF)**):

Er ministeren ikke bange for, at implementeringen af EU's tredje kørekortdirektiv vil have negative konsekvenser for færdselssikkerheden, når 16-årige eksempelvis kan tage motorcykelkørekort i Tyskland eller Sverige?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Vi giver ordet til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Spørgsmålet har jo sammenhæng med det spørgsmål, vi havde lige før, altså spørgsmål nr. 861, og hvor jeg jo i min besvarelse redegjorde for aldersgrænserne for erhvervelse af motorcykelkørekort. Det følger af tredje kørekortdirektiv, at Danmark er forpligtet til at anerkende gyldigheden af kørekort udstedt i et andet EU/EØS-land, så længe direktivets udgangspunkter for aldersgrænser er overholdt. Denne gensidige anerkendelse er således en helt central del af kørekortdirektivet. Det følger i overensstemmelse hermed af kørekortbekendtgørelsen, at personer, der har et kørekort udstedt i et andet EU/EØS-land, bl.a. kan føre lille motorcykel fra det fyldte 16. år, mellemstor motorcykel fra det fyldte 18. år og stor motorcykel fra det fyldte 20. år, hvis kørekortet giver indehaveren ret hertil i det land, hvor kortet er udstedt.

I den forbindelse tror jeg altså at det er vigtigt at have for øje, at man efter tredje kørekortdirektiv kun kan få udstedt kørekort i det EU/EØS-land, hvor man har sædvanlig bopæl. Sædvanlig bopæl forstås i den sammenhæng som det sted, hvor man sædvanligvis opholder sig, hvilket vil sige, at man opholder sig der mindst 185 dage inden for et kalenderår. Og så kommer det, som vi har diskuteret: Det er således ikke muligt efter EU-reglerne at tage et kørekort i f.eks. Tyskland eller Sverige, hvis man stadig bor og opholder sig i Danmark.

Jeg må sige, som jeg sagde tidligere, at det på den baggrund ikke er min formodning, at mange 16-årige vil flytte til udlandet blot for at få et motorcykelkørekort, som de derefter kan anvende i Danmark 2 år tidligere, end hvis de havde opnået kørekortet efter de danske regler. Så jeg må derfor sige, at jeg ikke deler spørgerens bekymring for færdselssikkerheden i Danmark.

Kl. 15:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:06

Kim Christiansen (DF):

Tak for det, og tak til ministeren for besvarelsen. Nu kunne det ud fra spørgsmålet måske godt fremstå en lille smule, som om Dansk Folkeparti var bekymret for færdselssikkerheden, hvis 16-årige fik den her mulighed. Spørgsmålet går egentlig lige så meget på, hvilke overvejelser justitsministeren har gjort sig over færdselssikkerheden i forbindelse med den implementering, som man nu har lavet, og den måde, man har valgt at implementere det på. Vi har jo i Dansk Folkeparti tidligere både været inde på, at 15-årige skulle have lov at køre knallert, og at de 16-årige måske også skulle have lov at køre lidt hurtigere. Men det kan selvfølgelig tænkes, at det har nogen trafikikkerhedsmæssige konsekvenser, for vi vil jo samtidig stille helt andre krav til køreuddannelse osv., krav, som måske ikke stilles i vores nabolande. Dem har jeg ikke gransket, så det er et postulat. Men har det været hensynet til trafikikkerheden, der har været afgørende for den måde, man har valgt at implementere det på her?

Jeg har også et andet spørgsmål, og det er om epilepsi. Folk, som har haft det, har måske haft erhvervskørekort i 30 år og kørt uden

skader eller noget. Mange af dem mister jo med det her nye direktiv også deres kørekort. Så det er sådan nogle ting, jeg gerne ville have ministeren svarede på, frem for bare at få en opremsning af nogle tyske regler.

Kl. 15:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo vanskeligt for mig at svare på andet end det, som spørgeren spørger om. Altså, der er ikke spurgt til epilepsi eller andre ting, som også har været fremme i debatten. Jeg svarer på det, der bliver spurgt om. Spørgeren siger så, at det på mit svar kunne lyde, som om jeg havde fået det indtryk, at Dansk Folkeparti var bekymret for de færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser af, at 16-årige eksempelvis kan tage et motorcykelkørekort i Tyskland eller Sverige. Det er faktisk det, Dansk Folkeparti har spurgt om, og det er derfor, jeg svarer på det. Så man må have mig undskyldt. Det er sådan set derfor, jeg svarer, som jeg gør. Det er lidt vanskeligt at diskutere med Dansk Folkeparti, hvis man ikke vil have svar på de spørgsmål, man stiller. Det håber jeg også at Dansk Folkeparti trods alt kan forstå. Nok om det.

Hvad var begrundelsen for, at man fastholdt 18-årsreglen fra den tidligere regerings side? Det er jeg helt sikker på står sort på hvidt i det lovforslag, som tidligere justitsminister Lars Barfoed fremsatte, og i de svar, han har givet til Folketinget. Det vil man kunne finde der, men det vil da undre mig meget, hvis ikke også aspekter af færdselssikkerheden er indgået i de svar.

Kl. 15:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:08

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal da være den første til at beklage, hvis nogle af mine spørgsmål befinder sig en lille smule uden for justitsministerens videnområde eller det, der i hvert fald er forberedt til i dag, men jeg modtager positivt tilkendegivelsen om at svare på det, der bliver spurgt om. Det er jo altid rart, når der bliver det.

Når jeg rejser den her bekymring om trafikikkerhed, er det naturligvis, fordi vi ser et trafikikkerhedsmæssigt problem måske ikke i, at 16-årige med en ordentlig uddannelse bag sig kunne få lov at køre lidt stærkere end de 30 km/t., som de gør i dag, men at man har den mulighed, som trods alt eksisterer, selv om ministeren ikke mener at mange vil benytte sig af den, at man kan tage et længerevarende ophold i Tyskland eller Sverige og så med en anden baggrund kan vejlede unge mennesker i, hvordan adfærd i trafikken skal være. Det, der sådan set er bekymrende, er, hvis man får de her enkeltstående tilfælde med nogle 16-årige, som slippes ud i trafikken på nogle vilkår, som vi måske ikke synes er i orden.

Kl. 15:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Igen: Det kan godt være, at det er mig. Sådan som jeg har forstået Dansk Folkeparti, er man imod, at den daværende regering fastslog, at man skulle være 18 år for at køre lille motorcykel. Man ville gerne have haft det ned på de andre EU-landes niveau, 16 år. Det mener man er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Alligevel er man be-

kymret. Hvis der er nogle, der tager til Tyskland og tager et kørekort som 16-årige og kommer til Danmark, er man også bekymret for færdselssikkerheden. Altså, jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan forstå Dansk Folkepartis argument. Mener man, at man skal være 16 år, eller er man bekymret for færdselssikkerheden, hvis 16-årige kommer kørende på lille motorcykel fra Tyskland til Danmark?

Den tidligere regering har fastlagt, at man skal være 18 år, og det støtter den nuværende regering. Det lovforslag, der blev fremsat i Folketinget for mere end 2 år siden, baserer sig jo delvis på det tredje kørekortdirektiv. Det er nu det, der udrulles i en bekendtgørelse helt efter bogen. Som sagt, foranlediget af det sidste spørgsmål her om, at man er bekymret for, at der kunne befinde sig nogle 16-årige ovre på den anden side af grænsen, opholder sig der tilstrækkelig længe og tager et kørekort der, kommer tilbage til Danmark, bruger det, på trods af at de kunne vente i 2 år i Danmark på at få det, så er Dansk Folkeparti lige pludselig bekymret for den samlede færdselssikkerhed. Det er vi ikke. Jeg tror som sagt ikke, at det er særlig mange – om nogen – der vil benytte sig af den mulighed. Det er de færreste 16-årige, som rykker rødderne op og flytter til Tyskland for at få et kørekort til lille motorcykel, 2 år før de kunne have fået det i Danmark.

Kl. 15:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Da der er anmeldt en medspørger, beder vi hr. Jørn Dohrmann om at komme til podiet. Værsgo.

Kl. 15:11

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Men jeg synes, at det så egentlig burde være ret nemt for ministeren at svare på spørgsmålet om, hvorvidt man er bange for, at den her pendlen vil have konsekvenser for færdselssikkerheden. Det kan jo egentlig besvares med ja eller nej.

Det, jeg egentlig bare kan konstatere, er jo, at ministeren ikke rigtig vil svare på de her spørgsmål, herunder hvorfor man fra dansk side vælger at overimplementere. Det ville man ikke svare på, og så beskyldte man mig for at have snakket om en tyv om natten og alle de her ting. Altså, det var en gang udenomssnak. Næh, det, det egentlig drejer sig om her, er jo, om regeringen er optaget af den grænsehandel, der foregår. Nu er det godt nok varer, man kører ned til måske Fleggaard og henter, men det kunne lige så godt være, at der var nogle, der ville lave et handelsobjekt med at kunne sælge kørekort til de unge mennesker. Det kunne f.eks. være, at man tog et ophold i Tyskland ½ år, får en gymnasial uddannelse eller et andet skoleophold, eller hvad det end kunne være, og så samtidig får man et kørekort til motorcykel – eller det kunne også være her i grænse-regionen omkring Malmø/København.

Jeg vil bare spørge ministeren kort og præcist: Hvor mange regner ministeren med, at den her grænsesøgning vil omfatte? Er det 0 personer, eller er det 7 personer, eller er det 200 personer, som det vil omfatte? Hvad tror ministeren?

Kl. 15:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde tidligere, er forudsætningen for, at man kan få et kørekort i et andet land, at man har sædvanligt ophold eller bopæl der. Og der skal man så bo i mindst 185 dage af et kalenderår. Vi vurderer ikke, at det er særlig mange, om nogen. Det ved vi jo ikke, men vi har svært ved at forestille os, at der er rigtig mange danske 16-årige, som vil drage over på den anden side af grænsen, opholde sig der mindst 185 dage i et kalenderår for at få lov til at køre 2 år tidligere

på en lille motorcykel, end hvis de havde søgt om det samme kørekort i Danmark. Det må jeg sige. Vi har altså vanskeligt ved at tro, at det er særlig mange, og vi har også vanskeligt ved at vurdere, hvor mange det i givet fald vil være.

Samlet set deler vi altså ikke hr. Kim Christiansens, og forstår jeg, også hr. Jørn Dohrmanns bekymring for færdselssikkerheden i den her sammenhæng.

Kl. 15:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Jørn Dohrmann i sidste runde som medspørger.

Kl. 15:14

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det, der er ret interessant at vide, er jo, om ministeren tror på, at der kommer nogen, som vil lave den her pendling. For ministeren sagde jo: om nogen. Det vil altså sige, at ministeren ikke regner med, at der er en eneste, der vil gøre det her lille forsvindingsnummer, og at man måske faktisk vil lave en uddannelse, hvor vi sagtens kan forestille os, at eleven bor og opholder sig på skolen i mindst det halve år, som der skal til for at kunne erhverve kørekortet i enten Sverige eller Tyskland. Jeg må sige til ministeren, at vi jo ser mange grænsependlere i dag. Så kunne det her ikke blive den nye grænsehandel? Det var derfor, jeg lige inddrog det. Men jeg forstår på ministeren, at man ikke er optaget af det. Det ønsker man egentlig ikke at analysere.

Derfor vil jeg også gerne spørge ministeren, hvor meget man egentlig vil holde fokus på, om det her bliver et problem. Er det noget, man vil holde øje med, eller er det bare noget, man vil lukke øjnene for og så ligesom her i dag sige: Det regner vi ikke med bliver et problem, så vi kigger slet ikke på det?

Kl. 15:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen følger hele tiden udviklingen på færdselsområdet. Vi tror dog ikke, at det her bliver et problem, som betyder, at man skal være så bekymret for færdselssikkerheden, som spørgeren og medspørgeren lægger op til. Årsagen til, at regeringen følger færdselssikkerhedsområdet tæt, er jo, at vi står over for en række udfordringer med færdselssikkerheden. Derfor var det også et bredt flertal, med undtagelse af Dansk Folkeparti, som stod bag den lov, som den tidligere regering gennemførte dele af det her direktiv under. Det handlede jo bl.a. om, at man fastsatte en grænse på 18 år for, hvornår man skulle have lov til at køre lille motorcykel. Uden at have været inde i debatten dengang tror jeg ikke helt, at man kan afvise, at netop spørgsmålet om færdselssikkerhed også har spillet en vis rolle i argumentationen dengang.

Så der er bestemt optagethed af færdselssikkerheden, og det synes jeg at man skal holde fast i, for man skal selvfølgelig have en særlig opmærksomhed på de her motorcykler, når man taler færdselssikkerhed.

Kl. 15:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til hr. Jørn Dohrmann som medspørger. Så er det hr. Kim Christiansen for sidste runde i dette spørgsmål. Værsgo.

Kl. 15:16

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu skal jeg prøve at se, om jeg kan formulere mig på en måde, så også justitsministeren forstår, hvad jeg spørger om. Nu har

vi været meget omkring færdselssikkerhed, og så har jeg jo den her store bekymring. Det kommer lidt som et tillægsspørgsmål, og det falder nok igen uden for teksten i spørgsmålet. Hvad har bevæggrunden været for, at 18-årige kun må køre motorcykel på 125 m³, men at de samme 18-årige kan gå ud at købe en bil med 200 eller 300 hestekræfter? Der er ingen begrænsninger der. Så hvis man som ung menneske vil ud at køre stærkt, skal man selvfølgelig ikke købe en motorcykel, så skal man bare købe en bil.

Det virker bare ulogisk på mig, at man måske straffer dem med de små indkomster, for en lille motorcykel er sådan noget, mange unge mennesker kan overkomme at starte op med. Det ligger inden for deres økonomiske muligheder, og så har de et godt transportmiddel. Så kunne vi begynde at tale Udkantsdanmark, beskæftigelse osv. Det her kommer jo til at koste for erhvervslivet, men det er så tilsyneladende ikke nogen tanker, man har gjort sig i Justitsministeriet – altså tanker om sikkerheden i forhold til køretøjer.

Kl. 15:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er helt sikker på, at i det lovforslag, som Dansk Folkeparti stemte imod, og som den tidligere regering fik gennemført den 21. december 2010, er der redegjort for ændringer af færdselsloven, og uden lige at have det i detaljer her er jeg som sagt helt sikker på, at også lige nøjagtig spørgsmålet om, hvorfor man er landet på aldersgrænsen på 18 år for at føre lille motorcykel, har min forgænger, hr. Lars Barfoed, også redegjort udførligt for det og også set det med færdselssikkerhedsmæssige briller.

Diskussionen om relationerne til andre køretøjer vil jeg foreslå at vi eventuelt kan tage under den forespørgsel, som vi jo inden længe skal have. Jeg kunne forestille mig, at mange af de spørgsmål, som hr. Kim Christiansen har stillet i dag, også vil blive stillet under den forespørgsel. Summa summarum læner regeringen og jeg os fuldstændig op af det lovforslag, som den tidligere regering fik vedtaget, når det handler om at fastholde en aldersgrænse for at føre lille motorcykel på 18 år.

Kl. 15:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det, og tak til spørgeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Næste spørgsmål er ligeledes til justitsministeren, og det er stillet af fru Merete Riisager fra Liberal Alliance.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 954 (omtrykt)

9) Til justitsministeren af:

Merete Riisager (LA):

Støtter ministeren, at »pressenævn skal have reelle håndhævelsesbeføjelser, såsom bøder, pålagt trykning eller offentliggørelse af undskyldninger eller fjernelse af journalistisk status«, som et EU-udvalg med deltagelse af en tidligere tysk udenrigsminister og Letlands tidligere præsident ifølge, www.journalisten.dk's artikel, »EU-udvalg vil have magt til at fyre journalister«, af 22. januar 2013 har anbefalet?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Da vi nu ikke længere læser spørgsmålene op, giver vi ordet til justitsministeren. Værsgo.

Kl. 15:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det. Det forslag, som der henvises til i spørgsmålet, og som jeg går ud fra at spørgeren læser op her inden længe, er nyt for mig, og jeg kender derfor heller ikke indholdet af forslaget efter det omtalte udvalgs mandat bortset fra omtalen i artiklen fra Journalisten.dk, som der også henvises til i spørgsmålet.

Generelt vil jeg sige, at det er mit indtryk, at der i branchen er opbakning til selvjustits på området. Jeg forstår i øvrigt, at det også kom klart til udtryk på den fælles høring om medieansvar, som blev afholdt her i maj måned på Christiansborg. Derfor glæder jeg mig også over, at branchen som helhed tager sit ansvar alvorligt på det her område, og det er efter min overbevisning også en nødvendig forudsætning for at have et velfungerende system.

Det er mit indtryk, at den danske model med et uafhængigt offentligt nævn, altså Pressenævnet, fungerer fint sammen med den selvjustits, som branchen udøver. Vi skal naturligvis løbende overveje, om Pressenævnet har de værktøjer, der er nødvendige, og her synes jeg, at vi må rose mediernes vilje til at føre en åben og ærlig dialog og til at kaste et selvkritisk blik på branchen. Det er også kommet til udtryk i forbindelse med den konference, der blev holdt her i maj sidste år på Christiansborg.

Det mener jeg er vejen frem, og derfor ser jeg heller ikke noget umiddelbart behov for nye og markante håndhævelsesbeføjelser, der i øvrigt efter min opfattelse ligger langt fra den danske medietradition.

Kl. 15:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Merete Riisager, værsgo.

Kl. 15:20

Merete Riisager (LA):

Mange tak for besvarelsen, som jo til dels honorerede Liberal Alliances spørgende tilgang til det her. For når Liberal Alliance er optaget af det her, er det jo bl.a., fordi vi har en ganske velfungerende dansk model, hvor vi har et pressenævn, som til dels trækker på domstolene, og vi har et system, der respekterer, at der er brede rammer for ytringsfriheden.

Nu foreslår det her EU-udvalg så en stor reform, der vil give pressenævn domstolskompetencer, så det derved vil blive muligt at indføre en slags Berufsverbot for journalister, da man ønsker, at de skal kunne miste deres journaliststatus.

Derfor vil jeg gerne høre ministeren tage stilling til noget af det helt konkrete indhold i det her forslag. Altså, støtter ministeren ideen eller tanken om, at man i Danmark skal indføre en egentlig journaliststatus? Og vil regeringen støtte forslaget, hvis det bliver fremsat på en måde, der betyder, at EU-Kommissionen bliver øverste myndighed for det danske pressenævn?

Kl. 15:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg startede med at sige, vil jeg afholde mig fra nærmere at kommentere en rapport, hvis indhold eller i øvrigt videre skæbne jeg ikke kender noget som helst til. Men jeg vil dog helt generelt sige til fru Merete Riisager, at jeg ikke mener, at Pressenævnet bør gives mulighed for at straffe f.eks. ved uddeling af bøder. Denne kompetence mener jeg og regeringen selvfølgelig bør og må forbeholdes domstolene. Her synes jeg, det er rigtigt at henvise til grundlovens § 77 om ytringsfrihed. Og så forstår jeg i øvrigt, at der ved den høring,

der blev afholdt her på Christiansborg i maj sidste år, og som jeg omtalte i sidste spørgsmålsrunde, var en generel modstand imod muligheden for at uddele bøder.

Kl. 15:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 15:22

Merete Riisager (LA):

Tak for besvarelsen. Jeg håber, at vi nu alligevel kan få en reel dialog om nærværende rapport, for jeg ved jo, fordi jeg sidder i Europa-udvalget hver eneste fredag, at det jo er sådan med EU-stof, at hvis ikke man sørger for at diskutere rapporter og forslag osv., der fremlægges om et eller andet, så kommer det lige pludselig op, og så skal vi tage stilling til det, men så er det for sent at gøre det, hvis ikke vi har fået diskuteret det reelle indhold.

Så derfor vil jeg gerne høre om ministerens holdning til det. Vil den danske regering afvise det, hvis det skulle blive sådan, at der blev fremlagt et forslag om, at Europa-Kommissionen bliver øverste myndighed for et dansk pressenævn, og vil regeringen også afvise den journalistiske status?

Endelig vil jeg også gerne høre om det, man kan læse i rapporten, nemlig at nationale pressenævn skal følge et sæt europæiske standarder og være monitoreret af Europa-Kommissionen for at sikre, at de opererer i overensstemmelse med europæiske værdier. Det er o.k., men kender ministeren til definitionen af disse europæiske værdier?

Kl. 15:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som man kan høre, udleder fru Merete Riisager også mange af sine spørgsmål af den rapport, som øjensynligt er blevet omtalt i Journalisten.dk. Jeg vil afholde mig fra at gå i detaljer i mit svar, da jeg hverken kender noget til rapportens indhold eller i øvrigt videre skæbne på nuværende tidspunkt. Men som sagt vil jeg gerne gentage det, jeg sagde tidligere, nemlig at jeg ikke mener, at et pressenævn skal gives mulighed for at kunne straffe, f.eks. ved uddeling af bøder. Det er en kompetence, som må være forbeholdt vores domstole, og der synes jeg at det rigtige er at læne sig op af det, der står i grundloven om ytringsfrihed, og det findes jo i grundlovens § 77.

Kl. 15:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Merete Riisager for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:24

Merete Riisager (LA):

Så vil jeg bare igen prøve på at få et konkret svar på det her. Det første er om den journalistiske status, for det er noget ret konkret, og så må det være muligt for regeringen at sige, hvad man mener om det: Vil man eller vil man ikke støtte en egentlig journalistisk status, som så kan gives og fratages journalister? Det andet er: Vil man støtte forslagene, som de foreligger, selvfølgelig vel vidende, at der kan komme justeringer, men støtter man generelt den her tanke om, at EU kan blive den øverste myndighed for nationale pressenævn?

Kl. 15:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som sagt synes jeg, at det rigtigste er, at jeg ikke kommenterer en rapport, som jeg ikke har læst, og hvis nærmere indhold eller videre skæbne jeg ikke kender til. Det vil jeg afholde mig fra at kommentere på nuværende tidspunkt. Det kan være, der bliver lejlighed til det senere, og så går jeg bestemt gerne ind i en debat om det.

Som sagt mener jeg, og det bør vi fastholde her, at et pressenævn ikke bør gives mulighed for at straffe, f.eks. ved at uddele bøder. Det er en kompetence, som hører til domstolene, og det synes jeg ligger helt i forlængelse af de meget smukke ord, der i øvrigt står om ytringsfrihed i grundlovens § 77.

Kl. 15:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet, så tak til justitsministeren og tak til spørgeren.

Vi går videre til det næste spørgsmål på dagsordenen, og det er stillet til skatteministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 955 (omtrykt)

10) Til skatteministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det ministerens vurdering, at en vejbenyttelsesafgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr. vil medvirke til jobskabelse i den danske transportbranche og det øvrige erhvervsliv, eller vil den modvirke jobskabelse i den danske transportbranche og det øvrige erhvervsliv?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Da vi nu ikke længere læser spørgsmålene op, går vi direkte til skatteministeren. Værsgo.

Kl. 15:26

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen spørger, om en vejbenyttelsesafgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr. vil medvirke til jobskabelse i Danmark.

Lad mig starte med at spørge tilbage: Hvor ved hr. Flemming Damgaard Larsen fra, at regeringen vil vedtage en vejbenyttelsesafgift på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr.? Hvor ved han det fra? Det er overhovedet ikke besluttet i regeringen, men jeg er helt klar over, at Venstre kører en kampagne i øjeblikket omkring den afgift, som man påstår er besluttet, men som ikke er besluttet. Det er første del af min besvarelse her.

Så vil jeg godt sige, at det er jo lidt mærkeligt, at vi skal have det her spørgsmål i dag, for hvem var det, der i sin tid vedtog den her lastbilsafgift? Hvem var det, spørger jeg hr. Flemming Damgaard Larsen. Det var partiet Venstre! Det var hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, som i forbindelse med forårspakke 2.0 besluttede, at der skulle gennemføres en lastbilsafgift. Og ikke nok med det, han brugte endda pengene, som på det tidspunkt ikke var krævet ind.

Den her regering står så nu med en regning, der skal betales. Og hvor ser vi Venstre? Når regningerne skal betales, ser vi ryggen af dem; så er Venstre ingen steder. Det er den udfordring, den her regering står med. Det synes jeg godt lige indledningsvis jeg vil sige til hr. Flemming Damgaard Larsen og partiet Venstre, som fører en ret høj cigarføring i den her sag, hvor det i virkeligheden er et kæmpe, kæmpe selvmål i betragtning af, hvem det var, der i sin tid besluttede den her afgift.

Så vil jeg også sige, at regeringen diskuterer den her sag. Vi er fuldstændig klar over, at der er nogle problemstillinger, man skal

være opmærksom på, hvis man vil opkræve afgifter, især i en krise-tid, hvor virksomhederne i forvejen er udfordret på deres økonomi. Derfor skal enhver afgift – enhver afgift – udformes på en måde, som er til mindst gene i forhold til de virksomheder, den kommer til at berøre, og det er regeringen fuldstændig opmærksom på.

Men en kørselsafgift på lastbiler er principielt baseret på et sundt princip om, at forureneren betaler. Med en kilometerbaseret kørselsafgift vil transportbrugerne i højere grad selv være med til at betale for de udgifter, transport af varer medfører, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen selv var inde på, da han var statsminister. Som sagt var det jo den tidligere regering, som gennemførte det her. Regningen skal betales nu. Vi står over for regningen, Venstre løber deres vej. Men, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, jeg kan garantere for, at vi gør alt, hvad vi kan, for at det her ikke skal få de negative konsekvenser, som Venstre går rundt og påstår det vil få.

Kl. 15:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Det er godt med engagement, men taletidsreglerne skal alligevel overholdes, vil jeg sige til skatteministeren.

Jeg giver ordet til hr. Flemming Damgaard Larsen, værsgo

Kl. 15:29

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan godt forstå, at ministeren hele tiden prøver at tale udenom, for det er jo en meget, meget kedelig ting, som regeringen her arbejder med. Alle andre i det her samfund ved, at regeringen arbejder med det her spørgsmål – åbenbart bare ikke skatteministeren. Det er jo faktisk ret beklageligt, da det er inde for Skatteministeriets område, at man har med det at gøre. Men det ved alle andre.

Det er fuldstændig rigtigt, at det i sin tid, altså før krisen, var noget, som den daværende regering var inde på. Det er fuldstændig rigtigt, men det var en helt anden situation, for da havde vi ikke krise. Nu har vi krise, og alle virksomheder arbejder med at få sorte tal på bundlinjen. Vi er i en helt ny situation.

Vi er også i en ny situation med hensyn til, at det, som den nuværende regering arbejder med, er en vejbenyttelsesafgift, der er langt, langt større pr. kørt kilometer end det, man dengang havde i overvejelse. Men det, som regeringen nu arbejder på, vil jo betyde, at danske virksomheder får langt sværere ved at skabe vækst, skabe arbejdspladser. Der vil ske det stik modsatte, og det er det, vi gerne vil advare imod, og det er derfor, det er så vigtigt, at ministeren ikke kryber udenom et svar, men prøver på at give et ordentligt og redeligt og sobert og robust svar på det her spørgsmål, for det er vigtigt for den danske transportbranche, og det er vigtigt for det danske erhvervsliv, og det er vigtigt for de danske arbejdspladser.

Så jeg vil bede ministeren om, når nu ministeren har dæmpet sit engagement, at prøve at svare ordentligt og sobert på spørgsmålet.

Kl. 15:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:31

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Sagt til hr. Flemming Damgaard Larsen: Jamen jeg er altid engageret, altid engageret, og jeg svarer altid robust på spørgsmål, også på spørgsmål, der ikke er særlig velbegrundede. For det her spørgsmål er ikke velbegrundet. Det siges, at jeg ikke er klar over, hvad der foregår. Jo, jeg er helt klar over, hvad der foregår. Det er faktisk i mit ministerium, vi sidder og diskuterer det her. Det med, at der er besluttet en afgift, der vil give et provenu på mellem 2,7 og 2,9 mia. kr., er usandt. Undskyld, jeg siger det. Det er besluttet usandt.

Jeg ved godt, at Venstrefolk kører rundt i hele Danmark og påstår det og får borgmestre til at sige det og laver alle mulige protestmø-

der, men det har intet på sig. Det arbejder vi ikke med i Skatteministeriet. Så derfor falder præmisserne for det her spørgsmål fuldstændig på jorden i hr. Flemming Damgaard Larsens spørgsmål.

Så siger hr. Flemming Damgaard Larsen, at det var før krisen.

Var forårspakke 2.0 før krisen? Det har jeg altså meget svært ved at se den større sammenhæng i. Det var, efter at krisen var sat ind, og da netop den daværende regering skulle forsøge at lave et eller andet udspil i forhold til at sænke skatterne for at gøre det, som man mente krisen skulle imødekommes med. Derfor vedtog man den her for at finansiere en del af pakke 2.0.

Igen, når regningen skal betales, så ser vi ikke Venstre. Så løber de deres vej. Så må vi andre stå med det problem. Men det skal vi nok klare, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen. Det garanterer jeg for.

Kl. 15:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:32

Flemming Damgaard Larsen (V):

Så er det i øvrigt meget usandt, at pengene er brugt, for det er jo slet ikke tilfældet. Men lad det nu være. Det kan vi klare på et andet tidspunkt.

Det, jeg så gerne vil have at vide, nu hvor ministeren kan afvise, at det hverken nærmer sig 2,7 eller 2,9 mia. kr., er: Hvad er det så regeringen pønser på det skal give i indtægt? Det vil være godt at få at vide. Og hvor meget er det pr. kørt kilometer? Kan vi få et svar på det?

Kl. 15:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen hvad pønser regeringen på? Regeringen forsøger at betale de regninger, som den daværende regering udstedte. Det skulle vi da have tak for, skulle vi ikke? Det er da, synes jeg, ædelt. Den daværende borgerlige regering udskrev simpelt hen en masse regninger. Når regningerne skal betales, så løber man sin vej. Det skal vi nok forsøge at løse, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen.

Jeg kan ikke sige præcist, hvad det her lander på. Det diskuteres stadig væk, men jeg kan bare sige, at den kampagne, Venstre har kørt, savner ethvert grundlag. Derfor forstår jeg heller ikke det spørgsmål, der bliver stillet i dag.

Kl. 15:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen i sidste runde, værsgo.

Kl. 15:33

Flemming Damgaard Larsen (V):

Når ministeren kalder det en kampagne, der er kørt imod noget, må ministeren jo så kunne fortælle redeligt og ordentligt, hvad det så er, regeringen vil, siden vi er på vildspor. Jeg ville være glad for, hvis ministeren i dag kunne fortælle, at det slet ikke handler om så mange penge, man nu vil indkræve fra de danske forbrugere, ved at de skal betale ekstra vejbenyttelsesafgifter på de varer og det gods, der skal køres rundt i Danmark. Kom nu med et ordentligt svar, så vi ved, hvad vi har med at gøre, og så vi får afsluttet den her frustration over det her spørgsmål, vil jeg sige til skatteministeren.

I den sammenhæng kunne ministeren så også lige svare på det med yderområderne i Danmark, altså der, hvor man får længst at kø-

re. Skal de rammes særlig hårdt med den kilometerafgift, regeringen vil indføre?

Kl. 15:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nej, yderområderne skal ikke rammes særlig hårdt med den kilometerafgift, den daværende borgerlige regering besluttede. Det var den daværende borgerlige regering, der besluttede den her kilometerafgift. Man brugte endda pengene allerede dengang. Vi skal så forsøge at samle op efter den borgerlige regering. Det gør vi efter bedst mulig evne. Det diskuteres i øjeblikket. Men som jeg sagde i mit svar før, agter vi naturligvis at tage videst muligt hensyn til beskæftigelse, til virksomheder og også til yderområder.

Kl. 15:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til ministeren. Tak til spørgeren.

Vi går videre til næste spørgsmål på dagsordenen i dag, og det er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er stillet af fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 920 (omtrykt)

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til afgrænsningscirkulæret mellem behandlingsredskaber og hjælpemidler, og vil ministeren tage initiativ til at revidere cirkulæret med henblik på at præcisere cirkulæret?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Da vi jo ikke længere læser spørgsmålene op, giver jeg ordet til ministeren. Værsgo.

Kl. 15:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Jeg må sige, at jeg umiddelbart synes, at det er et meget bredt spørgsmål, hvor spørgeren beder mig komme med min generelle holdning til et i det hele taget teknisk cirkulære. Formålet med afgrænsningscirkulæret er som bekendt – det ved spørgeren jo formentlig ganske udmærket – at definere og afgrænse de behandlingsredskaber, som patienterne som led i sygehusbehandlingen skal forsynes med, over for de tilgrænsende kategorier af redskaber og hjælpemidler, som er et kommunalt ansvar. Cirkulæret understøtter bl.a. kommuners og regioners samarbejde på området og bidrager til at sikre, at der er en hensigtsmæssig opgavedeling. Formålet er, som det skal være, at sikre, at vi bedst muligt varetager patienternes tarv.

Men der opstår jo af og til såkaldte afgrænsningsproblemer. Disse problemer opstår typisk, fordi det enkelte redskab jo både kan være et behandlingsredskab, som så skal finansieres af regionen, et hjælpemiddel, som skal finansieres af kommunen, og i nogle tilfælde jo også et redskab, som borgeren selv må betale. Eftersom behandlingsredskaber og hjælpemidler udleveres som led i en sygehusbehandling, i forbindelse med afhjælpning af et handicap, hjemmesygepleje og genoptræning, så vil det, givet at det jo i alle de tilfælde er både regioner og kommuner, der tager hånd om patienterne, ikke kunne undgås, at der vil være det, man kalder snitfladeproblematikker.

Når der opstår tvivl, skal den myndighed med tættest kontakt til borgeren uden videre udlevere det nødvendige redskab. De involverede myndigheder må derefter afklare betalingsspørgsmålet, altså

hvem der skal betale for redskabet. Man har i alle fem regioner nedsat regionale og kommunale fora til at afklare det spørgsmål.

Derfor vil jeg også sige, at jeg her i dag ikke har nogen helt konkrete planer med om at ændre cirkulæret. Men jeg og Sundhedsministeriet er selvfølgelig løbende i dialog om det med vores kollegaer i Social- og Integrationsministeriet, og vi følger området nøje for at overveje, om en ændring af cirkulæret eller andre ting skal på banen for at bidrage til at afhjælpe afgrænsningsproblemerne.

Kl. 15:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 15:37

Karina Adsbøl (DF):

Nu hører vi jo så, at regionerne og kommunerne slås om regningen, og at borgerne venter op til et år på at få deres hjælpemiddel eller behandlingsredskab. Der er også en artikel her fra Kommunen, som jeg går ud fra at ministeren har læst, hvori der står:

Hvem skal betale hjælpemidler til mennesker med handicap? Sundhedsministeren vil ikke tage beslutningen.

Derfor rejser jeg det her spørgsmål, for det er jo borgerne, der bliver fanget i det her. Sidst var det en mor, der var blevet fanget i det her. Hendes datter skulle have sondemad – det stod i den her artikel, der var – og det tog lang tid at beslutte. Det er jo borgerne, der bliver fanget i det her, og derfor forstår jeg ikke, når ministeren anerkender, at der er et problem her, at hun så ikke vil kigge på cirkulæret og på, hvordan og hvorledes det kan løses. Altså, sundhedsministeren og socialministeren burde jo sætte sig sammen og finde en god løsning på det her, så det ikke er borgerne, der havner i det her.

Jeg fik en henvendelse fra en mor, som havde søgt om benskiner til sin søn, fordi han havde nogle vanskeligheder med at gå, og hun har ventet et helt år. Hun fik at vide af kommunen, at det var et behandlingsredskab, og regionen sagde, at det var et hjælpemiddel. Og efter et år fik den her søn så de her benskiner, og det er da dybt problematisk. Derfor forstår jeg ikke, at ministeren ikke, når ministeren kan se, at der er store problemer på det her område, handler og tager initiativ til at få lavet det her om, så borgerne kan få en god og hurtig service og ikke havner i den her situation, hvor de ikke får den hjælp, de har behov for. Og deres handicap bliver måske yderligere forværret, fordi de ikke får deres hjælpemiddel eller behandlingsredskab, fordi regionerne og kommunerne ikke kan finde ud af at samarbejde. Det er dybt problematisk, og derfor appellerer jeg til, at sundhedsministeren træder i karakter og handler og gør noget ved det her.

Kl. 15:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må sige, at jeg jo ikke kender den konkrete sag, som spørgeren har fået i sin mailbakke, men som jeg hører den beskrevet, er der ikke nogen tvivl om, at der her er et eksempel på, at man ikke har fulgt reglerne. For reglerne slår fuldstændig klart fast, at borgeren ikke må komme i klemme. Det sagde jeg også i min besvarelse. Den myndighed, der er tættest på borgeren, skal sørge for, at borgeren får det redskab, og hvis man så f.eks. i kommunen mener, at det sådan set ikke er den, der skal betale det, fordi det må ses som led i behandlingen på sygehuset, så tager man den diskussion og den afklaring med regionen. Det er jo noget, vi regulerer i sundhedsaftalerne, og så tager man det i de regionale fora.

Men man stopper altså ikke betalingen; man sørger for, at borgeren ikke kommer i klemme. Det er det, reglerne lægger til grund. Så

afklarer man betalingsansvaret i de regionale fora. Og viser det sig, at kommunen havde ret – det var ikke kommunen, der skulle betale for det her, men regionen – så efterbetaler regionen. Viser det sig omvendt, at det *var* kommunen, kan man sige, at så har kommunen jo bare betalt noget, den hele tiden skulle betale.

Så det, der er helt centralt her for mig, er, at borgerne ikke kommer i klemme. Det er noget af det, der er grundkernen i de regler, der er nu. Hvis reglerne så ikke bliver overholdt, er det selvfølgelig et problem, men så er det ikke reglen, der er problemet.

Kl. 15:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:40

Karina Adsbøl (DF):

Man må jo heller ikke stjæle, vel? Men der er alligevel nogle, der stjæler ude i butikkerne.

Når ministeren nu kan se, at der er et problem, og anerkender, at der er et problem på det her område – hun siger så, at reglerne ikke er overholdt – hvorfor vil ministeren så ikke gøre noget ved det? Jeg ved, at vi har haft samråd om hjælpemidler og om behandlingsredskaber. Dansk Folkeparti har gjort ministeren opmærksom på den her problemstilling, og handicaporganisationerne har gjort det klart for ministeren, at der er store problemer på det her område, og at borgerne falder ned mellem to stole, på grund af at reglerne ikke bliver overholdt.

Ministerens siger så, at det er, fordi reglerne ikke bliver overholdt. Så kan man spørge: Nå, men er det så bare ærgerligt, at reglerne ikke bliver overholdt? Hvad med borgeren? Altså, så må der jo være nogle sanktioner over for de kommuner eller de regioner, der ikke overholder de regler, der er ifølge loven.

Kl. 15:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at der altid vil være nogle afgrænsningsproblemer, fordi man ikke bare kan sige: Det her redskab er de facto noget, man bruger i behandling, og derfor er det altid bare sygehuset, der skal betale. Vi står i en situation, hvor det samme produkt kan være noget, regionen skal betale, fordi det er en del af en behandling, eller noget, kommunen skal betale, fordi det er et hjælpemiddel, og det kan faktisk også være noget, borgeren selv skal betale, fordi det ikke falder ind under en af de kategorier. Derfor vil der altid være afgrænsningsproblemstillinger. Det vil der også være, fordi der er en teknologisk udvikling, der gør, at noget, der før i tiden var et hjælpemiddel, i dag er et almindeligt forbrugsgode.

Så vi kommer, ligegyldigt hvilke regler vi laver, ikke udenom, at der vil være afgrænsningsproblematikker. Og derfor er det jo vigtigt, at vi har nogle fora, der fungerer – hvor man så tager diskussionen – og vigtigst af alt er det, at vi har nogle regler, der sætter borgeren først og siger: Borgeren skal ikke komme i klemme her. Borgeren kommer først, og det er op til den instans, der er tættest på borgeren – hvis borgeren er indlagt, er det sygehuset; hvis borgeren er derhjemme i kontakt med kommunen, er det kommunen – og så må tvisten afklares efterfølgende. Det er ikke borgerne, der skal tages som gidsel her. Det er reglerne meget klare om, og det er selvfølgelig et meget stort problem, at der er en sag som den, ordføreren har fået i sin indbakke; den ser jeg selvfølgelig meget gerne.

Jeg kan sige for mit eget ministeries vedkommende, at det jo er sådan, at hvis man ikke kan afklare en sag lokalt i de regionale fora, kan man sende den videre til mit ministerie eller til social- og inte-

grationsministerens ministerie for at få en afklaring. Det er mellem 10 og 15 sager, der kommer til os om året, og de er alle sammen uklare, fordi man har brug for at gå ned i den konkrete kontekst. Det tyder på, at det ikke har noget at gøre med de generelle regler, men at der simpelt hen altid vil være nogle afklarings- og afgrænsningsproblemer.

Kl. 15:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Fru Karina Adsbøl i sidsterunde, værsgo.

Kl. 15:43

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo for nemt at sige, at der altid vil være nogle problemer. Når der er sådan nogle problemer, skal de jo løses. Det er derfor, at vi er her. Jeg går da også ud fra, at det er derfor, at ministeren er her. Jeg prøver lige igen. Jeg siger til ministeren, at borgerne falder ned mellem to stole. Jeg forventer, at ministeren reagerer på det, når ministeren får flere henvendelser om det her problem fra handicaporganisationer, fra alle mulige organisationer, som gør ministeren opmærksom på det her problem. Ministeren anerkender, at der er et problem.

Jeg ved, at ministeren, da vi forhandlede omkring høreapparater, rykkede høreapparater ind under sundhedslovgivningen. Er det en mulighed, altså at det så kunne høre ind under én lovgivning i forhold til det her? Det vigtigste må da være, at borgerne får den hjælp, de skal have; at de får det hjælpemiddel, de skal have; eller at de får det behandlingsredskab, de skal have.

Når vi nu hører, at der er nogle regioner og nogle kommuner, der slås om den her regning, og at borgerne ikke får det, de har behov for – og at de kan risikere at få et merhandicap, fordi de ikke får en hjælp så hurtigt som muligt – så er det da dybt problematisk. Jeg forstår ikke, at ministeren anerkender problemet, men ikke handler ud fra det.

Kl. 15:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 15:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Hvis fru Karina Adsbøl satte sig ned og tænkte det her igennem, så tror jeg også, at hun ville se, at der altid vil være afgrænsningsproblemer, al den stund at det samme produkt kan være et produkt, man bruger i behandlingen på sygehuset, og at det kan være et produkt, man bruger derhjemme, hvor det ikke er en del af sygehusbehandlingen. Det skal vores system kunne håndtere.

Der vil være afgrænsningsproblemer. Det kan vi desværre ikke vedtage at der ikke vil være, fordi produkterne kan bruges forskellige steder. Det eneste, der ville gøre, at vi skulle komme fuldstændig ud over, at der var snitflader, ville være, at vi sagde, at der ikke var forskellige myndigheder: Vi har ikke et sygehusvæsen og nogle sociale myndigheder. Så skulle vi slå det sammen, og det tror jeg alligevel heller ikke er det, ordføreren taler om.

Men selvfølgelig skal man være opmærksom på, dels hvis det system, vi har, så ikke godt nok tager hånd om de afgrænsningsproblemer, der altid vil være, dels hvis der er nogle, der ikke overholder reglerne. Og reglerne fastslår soleklart, at borgerne ikke må komme i klemme. Hele det der slagsmål om, hvem der skal betale, hvor der er uoverensstemmelser, ligger altså, efter at borgeren har fået sit hjælpemiddel eller det, der skal anvendes i behandlingen. Det ligger mellem kommunerne og regionerne. Det må de klare i de regionale fora. Kan de ikke det, må de gå til mig eller til Social- og Integrationsministeriet. Det sker 10-15 gange om året. Det synes jeg sådan set viser, at den del af systemet fungerer meget godt. Så hvor der er de problemer, ordføreren har konkrete eksempler på – send dem endelig

over til mig – er det jo eksempler på, at man ikke følger reglerne, og at man ikke sætter borgeren først, som man skal. Og det skal selvfølgelig tages meget, meget alvorligt, hvis kommuner og regioner ser stort på, at borgerne altså har en ret her.

Kl. 15:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren og tak til spørgeren. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Hermed er spørgetiden også afsluttet.

Kl. 15:46

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Næste møde i Folketinget afholdes i morgen, torsdag den 31. januar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:46).